

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ Djela 11:26

Antiohija

mart/april 2014.

broj 128

Ko hodi s mudrima postaje mudar.

PRİČE SOLOMONOVE 13:20

HRISTOS VASKRSE! SREĆAN USKRS!

Obznanjujem vam, braćo, evanđelje koje sam vam propovedao, koje vi primiste, u kom i stojite, kojim se i spasavate, ako ga čvrsto držite kako sam vam ja objavio, sem ako niste uzalud poverovali. Jer sam vam pre svega predao što sam i primio: da je Hristos umro za naše grehe - po Pismima, i da je sahranjen, i da je vaskrsnut trećega dana - po Pismima, te se javi Kifi, zatim Dvanaestorici. Potom se odjednom javi više od pet stotina braće, od kojih većina živi do danas, a neki umreše. Zatim se javi Jakovu, pa onda svima apostolima. A posle svih javi se i meni kao nedonoščetu.

PRVA KORINĆANIMA 15:1-8

Zahvaljujemo se svima koji su svojim finansijskim prilozima pomogli štampanje i distribuciju ovog broja : Evanđeoska crkva iz Bugojna, vjernici iz Beograda, Vladimir i Svetlana Radosavljević iz Zaklopače, zajednica iz Petrovca na Mlavi, i Protestantska evanđeoska crkva "Duhovni centar Svetlo" Leskovac.

Ukoliko ste u mogućnosti da pomognete novčanim prilozima, molimo vas da nam se javite.

Želimo da vas podsjetimo na veoma važnu stvar. Antiohija nije i ne bi trebalo da bude zamjena za svakodnevno čitanje i proučavanje Biblije. Redovno čitanje i proučavanje Biblije (kao i molitva) su veoma važni za naš lični odnos sa Bogom i duhovni rast.

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Svi mi koji radimo na pripremi i uređivanju Antiohije smo nesavršeni ljudi, pa je i Antiohija nesavršena. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite.

Želimo vam puno Božijih blagoslova dok budete čitali ovaj broj...

Izdaje: EC „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931
Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH | El. pošta: bd@blic.net
Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka
Štampa: Elman, Veternik | Tiraž: 1000 primjeraka

[DISTRIBUCIJA]

Srbija: Miroslav Čobrdica +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261
Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033
Njemačka: Stjepan Beleš +49 15772470287 | Švajcarska: Ljubo Radovanović +41 789076186

SLOBODA

Jer vi ste braćo, na slobodu pozvani.

(Galatima 5, 13)

Neki ljudi imaju predrasude da hrišćanstvo nije ništa drugo, nego jedna tvrda propoved, da evanđelje čoveka samo truže, čini od njega roba i vrši nad njim nasilje. To je grubo neshvatanje suštine hrišćanstva. Evanđelje je došlo u ovaj svet, da bi uvelo čoveka u pravu slobodu, da bi odstranilo staro jevrejsko pravilo podređivanja zakonu, da bi ga zamenilo milošću. Kod čoveka koji živi od sile evanđelja, spoljna zakonska ograničenja i naređenja se povlače pred unutrašnjim moralnim vođstvom i poticajem.

Apostol Pavle je napisao da se to unutrašnje vođstvo sastoji od četiri stvari.

Pre svega, to je *ljubav*. Ona je savršenstvo i ispunjenje zakona. Ljubav ne čini nikakvo zlo (Galatima 5,13-15).

Drugo, to je *vođstvo Duha*. Ko hoda u Duhu, na izvršava želje tela (Galatima 5,16-23).

Treće, tu je *uticaj zajedništva crkve*, jer je čovek u zdravoj crkvenoj zajednici uvek usmeravan ka dobru (Galatima 6,1-5).

Četvrto je prirodan *zakon setve i žetve*, koji ne može niko da zaobiđe i sa kojim svako mora da računa, pa taj zakon onda utiče i vodi ka dobrom i moralnom ponašanju (Galatima 6,7-10).

Ove četiri stvari pomažu Hristovom sledbeniku da živi slobodno i radosno a da ne podleđe grehu.

Samo u Tvom prisustvu, moj Gospode, ja sam slobodan. Kada Ti se pokorim, tada sam uistinu pobjednik. Kada me prema dnu povlači vrtlog, jer sam mislio da mogu sam da stojim, tada opet samo Ti u svom naručju možeš da me sačuvaš.

Gospode, Osloboditelju, Spasitelju, pokaži na nama svoju moć.

Amin.

Wilhelm Busch

NE BOJ SE!

Bavi se pravednošću a ne grehom

*„U ljubavi nema straha,
nego savršena ljubav
izgoni strah napolje.”*

1. Jovanova 4:18

Bog nas voli savršenom ljubavlju – onakve kakvi jesmo. Rimljanima poslanica (5:8) nam poručuje: *„Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas.”*

Vernici u kojima se nalazi um Hristov neće za sebe misliti kako su neizdrživo užasni. Njihove

misli će biti utemeljene u pravednosti. Tvoja je obaveza da budeš svestan svoje pravednosti, da se iz dana u dan udubljuješ u to ko si „u Hristu”.

Pravednost umesto greha

„Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božja u njemu.”

2. Korinćanima 5:21

Dobar deo vernika je opterećen negativnom slikom o sebi, mislima o tome kako je Bog sasvim sigurno nezadovoljan njima zbog količine njihovih slabosti i poraza.

Koliki deo svog vremena tračiš na osećanja krivice i osude? Primetite da sam pitala koji deo vremena tračiš, zbog toga što je upravo to ono što u tim trenucima radimo – traćimo vreme!

Ne razmišljaj o tome koliko si bio užasan pre nego što si došao Hristu. Umesto toga, imaj na umu činjenicu da si kroz Njega postao sastavni deo Božije pravednosti. Ne zaboravi: *misli prethode delima*.

Ukoliko želiš da izmeniš svoje ponašanje, moraš prethodno da izmeniš svoje razmišljanje. Nastavi samo da razmišljaš o tome kako si užasan i ponašaćeš se sve gore. Svaki put kada ti u um prodre neka negativna, osuđujuća misao, podseti samog sebe da te Bog voli i da si u Hristu postao Božija pravednost.

Ti se neprestano menjaš na bolje. Iz dana u dan duhovno napreduješ. Bog ima veličanstven plan za tvoj život. Ovo su misli kojima treba da se baviš.

To je ono što bi trebalo da radiš svojim umom.

Voljno usaglašavaj svoje misli sa Božijima – nemoj sve što ti „padne na pamet” da prihvataš kao nešto *svoje*.

Neka te tvoje misli hrabre

*„Ako je neko tješitelj,
neka tješi...”*

Rimljanima 12:8

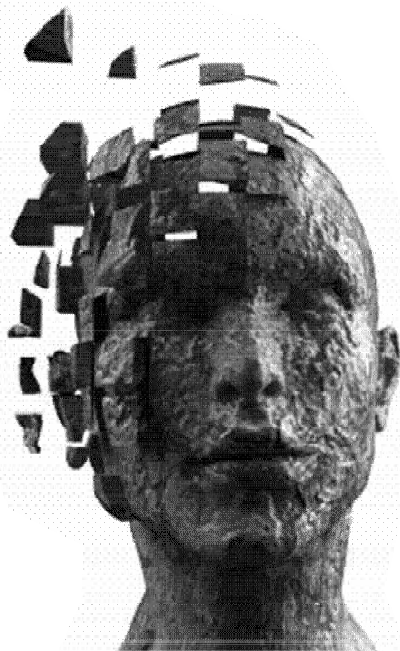
Osoba u kojoj je um Hristov ima pozitivne i ohrabrujuće misli o drugim ljudima, kao i o sebi i o svojim okolnostima. Misli takve osobe izgrađuju umesto da osuđuju.

Služba ohrabririvanja je i te kako potrebna današnjem svetu. Niko nije u stanju da bodri osobu o kojoj nema pozitivan stav. Ne zaboravi da šta god se nalazi u tvome srcu, to će i poteći sa tvojih usana. Ispuni se mislima ljubavi. Emituj misli ljubavi oko sebe. Ohrabruj ljude oko sebe.

Vineov *Rečnik novozavetnih termina*, starogrčku reč *parakaleo*, koja je prevedena kao *tešiti*, definiše na sledeći način: „osnovno značenje: uputiti poziv (*para* – na stranu; *kaleo* - pozvati) ...upozoriti, ohrabriti, ukazati nekome na određeni vid

držanja, ponašanja...” Značenje ove definicije je prići osobi i ohrabriti je u tome da nastavi u svojim nastojanjima. Dar utehe o kome govori Rimljanima 12:8 se vrlo lako može nazreti u onima koji ga imaju. Oni ljudima oko sebe neprestano govore pozitivne reči od kojih se ti ljudi bolje osećaju i koje ih ohrabruju da ne odustanu iako su se umorili. Nema svaki čovek ovaj dar, ali svako može da nauči da bodri druge ljude. Pravilo je prilično jednostavno: o onome što nije dobro ne treba razmišljati ni govoriti.

Ljudi imaju dosta svojih problema i zato nije potrebno da im mi stvaramo dodatne. Naš je zadatak da u ljubavi izgrađujemo

jedni druge (Efescima 4:29). Ne zaboravi: ljubav uvek misli najbolje o drugima (1. Kor. 13:7).

Kada počnemo da mislimo o ljudima na pozitivan način, i oni počinju da se ophode prema nama sve ljubaznije. Misli i reči su poput korica u kojima se krije mač/oružje u kome se nalazi ili stvaralačka, ili rušilačka moć. To oružje se može upotrebiti protiv Satane i njegovih dela ili se njime mogu potpomoći njegovi rušilački planovi.

Recimo da tvoje dete ima problema sa ponašanjem i da je očigledno da se mora menjati. Moliš se za njega i tražiš od Boga da se umeša u njegov život i da sprovede sve neophodne promene. Pitanje je na koji način ćeš razmišljati i govoriti o njemu tokom perioda čekanja na odgovor?

Mnogi nikada ne vide odgovor na svoje molitve zato što sopstvenim mislima i rečima uguše ono što su izgovarili obraćajući se Bogu, onemogućavajući Mu tako da bilo šta preduzme u korist „njihove stvari”.

Da li se treba moliti za svoje dete kako bi se ono promenilo i onda ispunjavati svoj um negativnim mislima o njemu? Ili

recimo, nakon molitve za promenu izgovoriti: „Ovo dete se nikada neće promeniti!” Prvi korak do pobeđe u životu je usaglašavanje svojih misli sa Božijom Rečju.

Mi ne živimo u skladu sa Božijom Rečju ukoliko su naše misli u suprotnosti sa onim što ona poručuje. Ne živimo Reč, ukoliko ne mislimo Reč.

Kada se moliš za nekoga, usaglasi svoje misli i reči sa onim šta si se molio i tada ćeš i golim okom imati priliku da uočiš promenu i proboj.

Kada počnemo da mislimo o ljudima na pozitivan način, i oni počinju da se ophode prema nama sve ljubaznije.

Ne govorim sada o pristupu koji je neuravnotežen. Ukoliko tvoje dete stvara dosta problema u školi i neki prijatelj te upita kako ti je dete, šta reći ukoliko u njegovom životu još nije došlo do bilo kakve promene?

Ovo je jedna od mogućnosti: „Do sada nismo videli nikakvo poboljšanje, ali ja verujem da Gospod deluje i da je moje dete u Božijim rukama. Iz dana u dan, malo po malo, sasvim sigurno

ćemo videti kako napreduje iz slave u slavu.”

Razvijaj zahvalnost

„Ulazite na vrata Njegova sa slavom, u dvore Njegove s hvalom. Slavite Ga, i blagosiljajte ime Njegovo.” (Psalam 100:4)

Osoba koja razmišlja u skladu sa umom Hristovim će imati misli pune zahvalnosti i obožavanja.

Mnoga vrata se otvaraju pred neprijateljem putem gundanja. Mnogo je onih koji su čak i fizički bolesni i žive slabim životom zahvaljujući bolesti zvanoj gundanje koja napada područja razmišljanja i međuljudske komunikacije.

Nije moguće živeti pobeđničkim životom bez zahvalnosti. Sveto pismo nas iznova i iznova upućuje na princip zahvalnosti. Gundanje rečju ili mišlju je deo principa smrti, a zahvalnost, prećutna i iskazana je deo principa života.

Ukoliko osoba ne poseduje zahvalno srce (um) iz njenih usta se neće čuti reči zahvalnosti. Kada smo zahvalni, to se čuje.

Joyce Meyer

DIRK VILEMS

Čovek koji je spasio svog progonitelja

Dirk Vilems (Dirk Willems) je rođen u Asperenu, u Holandiji. Pogubljen je 16. maja 1569. godine.

Njegov jedini “zločin” se sastojao u tome što je propovedao da treba krštavati samo odrasle ljude, koji su se sami odlučili za to. Shodno tome, propovedao je da krštavanje dece nije ispravno.

Dirk je pripadao pokretu koji je propovedao vraćanje izvornom, apostolskom hrišćanstvu. On i

nekoliko drugih ljudi su se ponovo krstili kao odrasli ljudi, što je zvanična crkva tada osuđivala i oštro kažnjavala.

Dirk je zbog toga bio uhapšen i stavljen u zatvor. Međutim, uspeo je da pobjegne pomoću konopca koji je napravio od starih krpa.

Počeo je da beži preko zaleđenog jarka, ali utom ga je primetio zatvorski čuvar i krenuo u poteru za njim. Dirk Vilems je

lako pretrčao preko tankog leda jer je zbog zatvorskih obroka izgubio na težini. Međutim, stražar, koji je trčao za njim, je upao u ledenu vodu i počeo da zapomaže boreći se da se ne udavi.

Vilems se, iako je mogao da pobegne i tako spasi sebe, vratio i izvukao svog gonitelja na čvrsto tlo. Na taj način je postupio po Hristovim rečima: *"Volite svoje neprijatelje i molite se za one koji vas progone, da budete sinovi svoga Oca, koji je na nebesima. On čini da njegovo sunce izlazi iz zlima i dobrima, i šalje kišu i pravednima i nepravednima. Jer, ako volite one koji vole vas,*

kakva je vaša nagrada? Zar to ne rade i carinici? I ako pozdravljate samo svoju braću, zar činite nešto naročito? Zar to ne rade i neznabošci? Zato budite savršeni kao što je vaš nebeski Otac savršen." (Evandjelje po Mateju 5:44-48)

Tada su stigli i ostali čuvari i opet uhapsili Dirka. Kasnije je stavljen na muke i, pošto nije hteo da se odrekne svoje vere, živ je spaljen na lomači 16. maja 1569. godine.

Na osnovu života ovog heroja, Džejms Džunejk (*James C. Juhnke*) je 1990. godine napisao istorijsku dramu *Dirkov izlazak (Dirk's Exodus)*.

O PONIZNOSTI

"Vjerujem da je poniznost prva kušnja pravog velikog čovjeka."

John Ruskin

"Poniznost je majka svih drugih vrlina." - Grgur Veliki

"Znam da ništa ne znam!" - Sokrat

"Ko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u carstvu nebeskom." – Isus u Matejevom evandelju 18,4

"Svaki koji se uzvisuje, biće ponižen; a koji se ponizuje, biće uzvišen." – Isus u Lukinom evandelju 18,14

"Najveći prijatelj istine je vrijeme, njen najveći neprijatelj je predrasuda, a njen stalni pratilac je poniznost." - Charles C. Colton

"Prava poniznost nikad ne zna da je ponizna; kad bi to znala, bila bi ohola." - Martin Luther

T VRDOGLAVOST

Tokom najtamijeg dela noći, kapeta broda je upravljao svojim bojnim brodom kroz talase nad kojima je carovala magla. Buljio je u mrak, tražeći skrivene opasnosti, a oči su ga boljale od napora.

Njegovi najgori strahovi su se ostvarili kada je upravo ispred svoga broda primetio jaku svetlost. Činilo mu se da je brod na njegovoj putanji i da će doći do sudara sa njegovim brodom. Da bi izbegao sudar, brzo je uspostavio radio vezu sa brodom koji mu je prilazio.

Glas mu je grmeo preko radija: *“Ovde je kapetan Džeremaja Smit, molim vas da kurs vašeg broda pomerite prema jugu! Kraj poruke.”*

Na kapetanovo iznenađenje, prilika u magli uopšte se nije pomerila. Umesto toga, čuo je radijski odgovor: *“Kapetane Smit. Ovde je redov Tomas Džonson. Molim vas da promenite vaš kurs za 10 stepeni prema severu! Kraj poruke.”*

Užasnut odgovorom, kapetan je viknuo preko radija: *“Redove Džonson, govori vam kapetan Smit. Naređujem vam da odmah*

promenite svoj kurs za 10 stepeni prema jugu! Kraj poruke.”

Nadolazeća svetlost se nije micala.

“Uz svo dužno poštovanje, kapetane Smit”, opet se čuo glas redova, “naređujem vam da smesta pomerite svoj kurs za 10 stepeni prema severu! Kraj poruke.”

Ljut i iznerviran što se ovaj drski redov usuđuje da ugrožava živote njegovih ljudi na brodu i obe posade, kapetan je zarežao preko radija: *“Redove Džonson, zbog ovoga vas mogu predati vojnom sudu. Poslednji put vam zapovedam autoritetom vlade SAD-a da promenite svoj kurs za 10 stepeni prema jugu. Ja sam bojni brod!”*

Redov je odgovorio: *“Kapetane Smit, još jednom vam uz svo dužno poštovanje naređujem da pomerite svoj kurs 10 stepeni prema severu! Ja sam svetionik!”*

V. Rajs

GROF I NJEGOV SLUGA

Bio jednom jedan grof koji je imao pomalo priglupog slugu. Često je bio ogorčen na njegove nepromišljene postupke.

Jednom je na vrhuncu ozlojeđenosti povikao: *“Ti si najgluplji čovek kog sam ikada sreo.”*

Zatim je dohvatio dugačak štap koji je nosio kada je dugo hodao, pružio ga je svome sluzi i rekao: *“Uzmi ovaj štap i nosi ga gde god ideš. Kada naiđeš na čoveka koji je gluplji od tebe, daj mu ovaj štap.”*

Tako je sluga nosio taj štap gde god je išao. Bilo da ga je negde poslao njegov gospodar, bilo da je išao svojim poslom, na pijacu, vašare ili na druga mesta na kojima je imao priliku da sreće ljude. Nikada nije bio siguran da li su drugi bili gluplji od njega.

Prošle su godine, a sluga je i dalje nosio svoj štap gde god je išao. Jednoga dana kada se nakon napornih poslova vratio u dvorac, čuo je da mu je gospodar teško bolestan. Odmah je otrčao u sobu kod bolesnika. Nakon što ga je kratko obavestio o obavljenim poslovima, upitao je grofa šta se s njim dešava.

“Krećem na dugačak put.”

“Kada se nameravate vratiti?”

“To je put sa kog se neću vratiti.”

Znajući da mu je dužnost da pomogne oko priprema svome gospodaru, sluga je zabrinuto upitao: *“Gospodaru, a jeste li pripremili sve što Vam treba?”*

“Ne, nisam se pripremio.”

“A jeste li mogli da se pripremite?” – misleći da grof nije imao dovoljno vremena.

“Da, svakako.”

Grof je naime bio na samrti.

“Mislim da sam celog života imao priliku da se pripremam, ali sam bio zauzet drugim stvarima.”

Sluga je za trenutak prestao da se čudi, a zatim je rekao: *“Gospodaru, oprostite što dosađujem, ali ako sam dobro razumeo, Vi polazite na put sa kog se nećete vratiti, mogli ste da se pripremite, ali niste?”*

“Tako je, u pravu si”, rekao je grof umirućim glasom.

Sluga se tada okrenuo, uzeo svoj štap koji je dugo nosio i rekao: *“Evo, gospodaru, ponesite ovo na put. Konačno sam našao čoveka koji je gluplji od mene.”*

Znakovi pored puta

OSVEDOČENJE O GREHU

Jedna je stvar uvek bila značajna u velikim probuđenjima prošlosti, a to je duboko i istinsko osvedočenje o grehu. To je i danas jedan od vitalnih elemenata koji nam nedostaje.

Gde je izvorno osvedočenje o grehu, tamo ne treba nagovarati, laskati i gurati; grešnici će doći do pokajanja bez prisiljavanja; doći jer moraju doći. Oni koji odlaze kući sa sastanka ne mogu ni jesti ni spavati radi dubokog osvedočenja i nije ih potrebno nagovarati i laskati im da bi tražili oslobođenje.

U modernim kampanjama, evanđelista poziva ljude da prihvate Hrista i to je ispravno, ali kada bismo samo mogli čuti grešnike kako prizivaju Hrista da ih prihvati! Ljudi danas uzimaju spasenje na tako hladan i formalan način kao da sklapaju posao. To izgleda kao da oni Bogu čine čast što su se udostojili

prihvatiti Njegovu ponudu spasenja. Njihove su oči suve, osećaj greha nedostaje i ne postoji neki znak kajanja i slomljenosti. Oni na to gledaju kao na neku mušku stvar koju treba učiniti. Kada bi samo imali osvedočenje! Da su došli Bogu poniznog srca, slomljeni i skrušeni; da su došli sa vapajem duše opterećene krivicom: *“Bože, budi milostiv meni grešniku!”*; da su došli drhteći sa životno važnim pitanjem kojeg je postavio tamničar u Filipima: *“Šta mi treba činiti da se spasim?”*; kakvi bi samo obraćenici bili?!

Ako želimo imati plod Duha Svetoga, Bog mora pripremiti tlo pre nego ljudi mogu istinski poverovati. Duh Sveti mora osvedočiti o grehu. Pravilno je reći ljudima da veruju kada je Bog učinio svoje delo u njihovom srcu, ali pre svega oni moraju osetiti svoju potrebu. Pre nego mi

kažemo: *“Veruj u Gospoda Isusa Hrista pa ćeš se spasiti!”*, čekajmo da Duh Božiji učini svoj deo. Najpre moramo videti znake osvedočenja kao u slučaju tamničara u Filipima. Kada je teskoba tako duboka da su prisiljeni glasno zavapiti: *“Šta mi treba činiti da se spasem?”*, znaćemo da su spremni da ih se potakne da se pouzdaju i primenjuju veru u Hrista.

Danas postoji drugo evanđelje, vrlo popularno, koje iz plana spasenja isključuje osvedočenje o grehu i pokajanje, koje traži od grešnika uglavnom samo umni pristanak slaganje sa činjenicom o njegovoj krivici i grešnosti, kao i intelektualni pristanak na činjenicu i dostatnost Hristova otkupljenja. Takav pristanak daje, odnosno govori grešniku da ide u miru i da bude srećan i siguran da je Gospod Isus sve ispravio između njegove duše i Boga, te viče: *“Mir, mir”*, kad mira uopšte nema.

Krhka i lažna obraćenja takve vrste mogu biti jedan od razloga zašto mnogi koji su uzeli zdravo za gotovo ispovedanje hrišćanstva, svojim životom obeščašćuju Boga i donose sramotu Crkvi. Njihov život nije u skladu sa onim što ispovedaju, i na kraju, oni se vraćaju u

svetovnost i greh. Pre nego se zbog greha može žaliti i kajati, on se mora osetiti. Grešnici moraju biti u žalosti pre nego mogu biti utešeni.

“Prava su obraćenja velika potreba ovog vremena! Obraćenja kakva su nekada bila uobičajena, ponovo će se dešavati kada crkva sa sebe strese ravnodušnost, prigrabi Božiju snagu i počne koristiti onu staru silu. Tada će, kao u stara vremena, grešnici drhtati od straha Gospodnjeg.” (J.H.Lord)

Da li bi nam palo na pamet da pozovemo doktora kada nismo bolesni? Potičemo li mi zdrave i jake da požure lekaru? Zar čovek koji dobro pliva poziva one na obali da ga dođu spasiti? Svakako da ne! Ali čim dođe bolest, odmah osećamo potrebu i pozivamo doktora. Znamo da nam je potrebno lečenje. Kada osetimo da tonemo ispod površine i shvatimo da se davimo, odmah pozivamo u pomoć. Kakva je tek agonija kroz koju prolazimo kada tonemo i shvatimo da smo izgubljeni i da moramo poginuti ako nas neko ne spasi!

Tako je i sa dušom koja je na putu pogibli. Kada je čovek osvedočen o svom izgubljenom stanju, on vapi u gorkoj teskobi

duše: “Šta moram učiniti da se spasim?” Njemu nije potrebno nagovaranje i laskanje, za njega je to pitanje života ili smrti i učiniće sve da bude spašen.

To pomankanje osvedočenja rezultira lažnim probuđenjem, te delo ostaje neobavljeno. Jedna je stvar podići ruku na evangelizaciju, a sasvim druga spasiti se. Duše moraju biti dovedene u čistu i trajnu u slobodu da bi delo Božije trajalo. Jedna je stvar imati na stotine onih koji u uzbuđenju evangelizacione kampanje ispovedaju obraćenje, ali je sasvim druga vratiti se za pet godina i naći ih još uvek u crkvi.

John Bunyan je to dobro razumeo kada je hrišćanina prikazao sa velikim teretom greha na leđima i opisao njegovo stanje duše dok se nije rešio svog tereta u podnožju krsta.

Bog je dao vrednost svojoj Reči. On to naziva “*oganj*”, “*malj*” i “*mač*” (Jeremija 23:29). Oganj peče, udarac malja boli, a rez mača stvara bol. Kada se Njegova Reč navešćuje u sili pomazanja, ona ima iste rezultate. Ona pali poput ognja, lomi poput malja i probada poput mača, a duhovna ili duševna bol isto je tako oštra kao i telesna. Ako nije tako, onda nešto ne

valja ili sa porukom ili sa onim ko je prenosi ljudima.

“Kada bi neko ko je izvršio neki strašan zločin iznenada bio uhapšen i kad bi mu neki glasnik pravde probudio savest kroz reči Svetog pisma: *Ti si taj čovek*, bilo bi savršeno prirodno za krivca da prebledi, zamuca, zadrhti i pokaže svaki simptom stvarne agonije i muke. Kad je Valtazar, asirski kralj video prste čovečije ruke kako pišu po obeljenom zidu palate, probledeo je, uznemirio se, zglobovi njegovih kukova su popustili i kolena su mu udarala jedno o drugo. Ti se učinci nikada nisu smatrali neprirodnima. Zašto bi se onda smatralo čudnim videti grešnike, koji su snažno probuđeni Duhom Božijim i koji su tako duboko osvedočeni o veličini svojih zločina, da strepe da će svakoga trenutka biti bačeni u ognjeno jezero i da misle da se pakao pokrenuo da bi ih sreo u njihovom dolasku? Zašto bi bilo neprirodno da takve osobe pokazuju spoljne simptome uznemirujuće muke i strepnje u sebi?” (Sećanja na Williama Bramwella)

“Usred propovedi jedan je čovek zavapio. Osećao sam da se trebamo moliti jer od vapaja i suza nismo mogli više propovedati.” (Thomas Collins)

“Kveker koji je stajao u blizini bio je vrlo nezadovoljan *pretvaranjem* tih stvorenja te je grizao usne i mrštio se, ali je pao na pod kao gromom pogođen. Vruće smo molili Boga da ga ne krivi za njegovu ludost, te je ubrzo podigao glavu i glasno zavapio: *Sad znam da si prorok Gospodnji.*” (John Wesley)

“J.H. je bio čovek uobičajenog života i govora, jedan od onih koji neprestano odlaze na javne molitve i sakramente, bio je revan za svoju crkvu i protiv svih drugih denominacija. Čuvši da ljude nešto čudno spopada na tim mestima, došao je sam da vidi i prosudi. Bili smo na putu kući kad nas je neko sreo i obavestio da je J.H. poludeo. Seo je večerati, ali je na umu imao samo jednu misao da prvo mora pročitati propoved *Spasenje po veri* koju je pozajmio. Čitajući poslednu stranicu, promenio je boju, pao je sa stolice i počeo vikati udarajući glavom o pod. Susedi su se uznemirili i skupili u kući. Ja sam došao i našao ga na podu. Soba je bila puna ljudi koje je njegova žena htela isterati, ali on je glasno plakao: *Ne, neka svi dođu, neka sav svet vidi sud Božiji.* Dvojica ili trojica su ga držali kako su najbolje mogli. Odmah me je pogledao i pruživši

ruku zavapio: *Jao, ovo je onaj za kojeg sam rekao da vara ljude, ali Bog me je zatekao. Rekao sam da je sve to obmana, ali nije!* Svi smo pošli na molitvu. Njegove su boli nestale, a telo i duša su mu bili dovedeni u slobodu.” (John Wesley)

“Sila Božija je sišla na skupštinu poput silnog vetra i sa zapanjujućom silom sve nas savladala. Stajao sam zadivljen od njenog uticaja koji je gotovo posvuda dosegao čitavo slušateljstvo i ne bih to mogao usporediti sa nečim prikladnijim od neodoljive sile proloma oblaka ili nabujale reke koja svojom neizdrživom težinom i pritiskom ruši, i preplavljuje sve pred sobom što joj dolazi na put. Gotovo su svi, svih dobi, bili pognuti od brige, i teško da je iko bio u stanju podneti šok tog iznenadnog delovanja. Stari ljudi i žene koji su godinama bili pijanci, i neka mala deca, ne starija od šest ili sedam godina, bili su u mucu za svoju dušu kao i osobe srednje dobi. Najtvrdokornija srca sad su se morala poniziti. Glavni čovek među indijancima se ozbiljno zabrinuo za svoju dušu, te je gorko plakao. On je ranije bio najsigurniji i najsamopravedniji. O svom je stanju mislio da je dobro jer je

znao više od većine indijanaca. S velikom mi je sigurnošću dan ranije rekao da je hrišćanin više od deset godina. Drugi je čovek, poodmakle dobi, koji je bio ubica, vračar i notorni pijanac, bio doveden do osvedočenja, te je vičući i sa mnogo suza tražio milost, veoma žaleći što se još više nije mogao zabrinuti kad je video veliku opasnost u kojoj se nalazi. Posvuda su molili i vapili za milost, u svim delovima kuće, mnogi i napolju, a veliki broj nije mogao ni otići ni stajati. Njihova je zabrinutost bila tako velika, svakog pojedinog za sebe, da niko nije primećivao one oko sebe, svako je slobodno molio za sebe.” (David Brainerd)

“Kapela je bila i više nego puna. Reč je bila *živa i delotvorna*, veliki je broj ljudi bio duboko u srcu potresen i u smrtnoj borbi je silno vapijao za milošću. Nakon propovedi sledio je molitveni sastanak. Stigla je ponoć, a pokajnici su još uvek bili na svojim kolenima odlučni moliti dok ne zadobiju pobeđu. Kako su jedan i drugi poverovavši stekli mir, udaljavali su se, te su drugi, čija su srca bila pogođena, zauzimali njihova mesta. Iako je *Squire* bio umoran, probuđenje je bilo tako žarko da se uznemiren i ožalošćen narod

nije dao nagovoriti da napusti kapelu, te je molitveni sastanak bez prekida trajao celu noć i celi sledeći dan i noć. Obratilo se preko stotinu duša, a i mnogi su se stari ispovednici vere probudili i predali Bogu kroz potpuno posvećenje.” (Sećanje na *Squire Brookea*)

“Dok su bili zauzeti molitvom, dvoje je od onih koji su ušli bilo probuđeno, te su počeli vapiti za milošću.” (William Carvosso)

“Kad osvedočenje u umnom procesu dosegne svoju kritičnu tačku, osoba u svojoj slabosti ne može ni sedeti, ni stajati, ni klečati, ni ležati na podu. Velik je broj tako osvedočenih osoba u ovom gradu, kao i u susednom, a sad verujem i severno odavde gde je takođe probuđenje. Mnogi su kao udarcem iznenada oboreni te padaju na pod, bez snage kao da su tog trenutka pogođeni puščanim zrnom. Padaju sa dubokim stenjanjem, neki vičući od užasa, a veliki broj njih ozbiljno preklinje: *Gospode Isuse, budi milostiv mojoj duši*. Celu im telo drhti kao list jasike; na prsima osećaju nepodnošljivu težinu; doživljavaju osećaj gušenja, a oslobođenje od svega toga nalazi se jedino u glasnoj i ustrajnoj molitvi za oslobođenje. Telesna muka i duševna teskoba

obično traju dok ne nađu barem malo vere u Hrista. Tada se izgled, boja glasa i pokreti smesta menjaju. Teskoba i očaj se promene u zahvalnost, trijumf i obožavanje. Jezik i izgled, strašne borbe i glasno očajno izražavanje prezira uverljivo govore, kao što učesnici sami kažu, da su u smrtnoj borbi sa starom zmijom. Znoj teče sa napaćenih žrtava, sama kosa im je natopljena znojem. Neki prolaze kroz taj iscrpljujući sukob nekoliko puta, neki samo jednom. Ne postoji glad za hranom, mnogi više dana ništa ne jedu. Ne spavaju, iako neki leže na podu zatvorenih očiju.” (Irsko probuđenje 1859.)

“Sila Gospodnjeg Duha postala je tako silna na njihovim dušama kao da će skršiti sve pred sobom, poput silnog vetra Pentekosta. Neki su vikali od agonije; drugi

su među njima, čak i neki snažni ljudi, pali na tlo kao da su mrtvi. Bio sam nateran da izgovorim psalam, ali naši su se glasovi mešali sa tugovanjem i ječanjem zatvorenika koji su uzdisali za oslobođenjem.” (William Burns)

“Probuđenje uvek uključuje osvedočenje o grehu u crkvi. Otpali ispovednici vere ne mogu se bez dubokog istraživanja srca probuditi na službi Božijoj i započeti ispravan život. Izvori greha moraju se uništiti. U pravom probuđenju hrišćani su uvek dovedeni do takvog osvedočenja; oni svoje grehe vide u takvom svetlu da često ne mogu verovati da će ih Bog ponovo prihvatiti. To se ne događa uvek tako ekstremno, ali u izvornom probuđenju uvek postoji duboko osvedočenje o grehu.” (Charles G. Finney)

Oswald J. Smith
Iz knjige VELIKI NALOG
Priložio *Vlada Salak*

PUŠENJE - DA ili NE ?

Kakav je hrišćanski pogled na pušenje? Da li je pušenje greh?

Biblija nigde direktno ne pominje pušenje. Međutim, postoji nekoliko principa, koji se definitivno mogu primeniti na pušenje. Prvo, Biblija nam zapoveda da ne dozvolimo da našim telima nešto “ovlada”.

U 1. Korinćanima 6:12 piše: *“Meni je sve dozvoljeno, ali nije sve na korist. Meni je sve dozvoljeno, ali neću da nešto ovlada mnome.”*

Pušenje je bez sumnje stvara snažnu zavisnost. Kasnije u istom odeljku nam je rečeno: *“Ili zar ne znate da je vaše telo hram Duha Svetoga koji je u vama, koga*

imate od Boga, te ne pripadate smo sebi? Vi ste naime, skupo kupljeni, proslavite, dakle, Boga svojim telom” (1. Kor. 6:19-20). Pušenje je neosporno jako loše za naše zdravlje. Dokazano je da pušenje oštećuje pluća, a vrlo često i srce.

Da li se pušenje može smatrati korisnim (1. Kor. 6:12)? Da li zaista možemo da kažemo da kroz pušenje proslavljamo Boga svojim telom (1. Kor. 6:20)? Da li osoba može iskreno da puši na slavu Bogu (1. Kor. 10:31)? Mi verujemo da je odgovor na ova tri pitanja apsolutno "ne." Zbog toga, verujemo da je pušenje pogrešno, i samim tim sledbenici Isusa Hrista ne bi trebalo da puše.

Izvor: www.gotquestions.org

ZADOVOLJNI RIBAR

Jedan industrijalac se zgrozio kad je sreo ribara koji je ležao pokraj svojeg čamca i pušio lulu.

- Zašto ne loviš ribu? - upitao ga je industrijalac.
- Jer sam za danas dosta ulovio.
- Zašto ne uloviš još više?
- A što bih s ulovom?
- Zaradio bi više novca. Onda bi mogao kupiti motor i staviti ga na čamac te otploviti u dublju vodu i uloviti više ribe. To bi ti donijelo novca kojim bi mogao kupiti bolju mrežu. Tako bi imao više ribe i više novaca. Uskoro bi imao toliko da bi kupio dva čamca... čak flotu čamaca. Tada bi mogao biti bogat kao što sam ja.
- I što bih onda radio?
- Onda bi mogao uistinu uživati u životu.
- Šta mislite, šta sad činim?

ŠTA BI RADIJE IMAO: BOGATSTVO ILI SPOSOBNOST DA UŽIVAŠ?

Anthony de Mello

ČETIRI VITALNE AKTIVNOSTI UMA

*“Jer telesno vežbanje je za malo
šta korisno a pobožnost je
korisna za sve, pošto ima obe-
ćanje i za sadašnji život i za
budući.”*

(1. Timoteju 4:8)

Postoje četiri vitalne, duhovne aktivnosti, koje ako se dosledno praktikuju, prouzrokuju da se u ljudskom duhu ostvaruju dobre stvari.

Prva među njima je *meditiranje* o Reči. Meditiranje pomaže da Božija Reč uđe duboko u tvoj duh, i tada Reč silno raste i preovladava u tebi.

Meditiranje nad Rečju Božijom je siguran recept za uspešan život: *“Neka se ne udalji od usta tvojih ova knjiga zakona; razmišljaj o njoj i dani noć, da radiš sve kako je u njoj napisano i bićeš srećan u pothvatima svojim i uspećeš”* (Isus Navin 1:8). *“Bavi se tim stvarima, sav im se posveti, da napredak tvoj postane svima očigledan”* (1. Tim. 4:15)

Druga važna duhovna aktivnost, koja stalno mora da se primenjuje, jeste *molitva*. Molitva poboljšava stanje tvog duha i kvalitet tvoje ličnosti. Kroz mo-

litvu ti si u stanju da izvršiš promene u sferi duha i da se uskladiš, sa savršenom Božijom voljom za tvoj život. U Luki 18:1, Gospod Isus je rekao: *“Treba se stalno moliti i ne posustati.”*

Treća vitalna duhovna aktivnost, je *govor u jezicima*. *“Jer koji govori nepoznatim jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu; jer ga niko ne razume a on duhom tajne govori.”* To znači da se popravlja, izgrađuje, jača i dobija snagu. Ono što se dešava kroz govor u jezicima, jeste da jačaš i osnažuješ svoj duh. On se poboljšava, izgrađuje, jača i daje ti snagu.

Četvrta stvar je *izgovarati Reč* u svakom trenutku. Ovo je vitalna, duhovna aktivnost, jednako važna kao i prethodne. Gospod je naglasio Isusu Navinu, da Reč treba da ostane stalno na njego-

vim usnama (Isus Navin 1:8). Ne moraš čekati nesreće i udarce, pa tek onda da izgovaraš Reč. Odvoji vreme svaki dan i izgovaraj Reč o svom uspehu, pobedi, napretku i zdravlju. “Dobar čovek iz dobre riznice svoga srca iznosi dobro” (Matej 12:35). Proizvedi dobre stvari u sebi kroz ove duhovne aktivnosti u svom duhu.

PROKLAMACIJA

Moj život proslavlja Boga! Ja živim u sjeni Svevišnjega i u sjeni Svemogućega počivam, u zdravlju, sigurnosti, napretku i radosti, u Ime Gospoda Isusa. Amin!

Za dalje proučavanje: 2. Pet.1:8

Anita Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

Buduća nada

Ne samo što Biblija pridonosi našem vjerovanju da najbolje tek dolazi, već i ono što se zbiva u našem svakidašnjem životu potvrđuje da je to istina. Upravo ovo vjerovanje pokreće naučnike, pronalazače i istraživače.

Još nije proizveden najbolji automobil.

Još nije otkriven konačni lijek.

Još nije proizveden najsigurniji avion.

Još nije napisana najbolja pjesma.

Još na tržištu nema najboljeg proizvoda.

Još nije stvorena najbolja crkva.

Još nije održana najbolja nastava.

Još nije nađen najbolji put.

Najbolje tek dolazi...

Ova posljednja rečenica je pozitivna potvrda koja usmjerava život. Daje nadu: još će toga doći u životu. Ona izaziva očekivanje: dogodiće se dobro. Njome tražimo mogućnosti koje će biti veće nego ikad. Ona se ostvaruje pravilnim planiranjem i radom. Želja je gorivo koje je pretvara u stvarnost. **NAJBOLJE TEK DOLAZI.**

e-Sword Illustration

PLEŠIMO PRED GOSPODOM

U Psalmu 150:1-5 (KS) piše: *Hvalite ga zvučima roga, slavite ga harfom i citarom! Hvalite ga (jevr. - halal) ga (pojedinačno ili grupno) igrom (plesom) i bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim i frulom! Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga.”*

Riječ Božija nas uči (2. Tim. 3:16) i upravlja naše korake (Psalam 119:133). U ovom psalmu nam pokazuje mnoge stvraji za naše živote, a jedna od njih je da plesom hvalimo Boga. Zapanjujuća činjenica! U našem hrišćanskom životu, plesom možemo hvaliti Boga.

Neko bi možda rekao: *“Pa to se odnosi samo na Jevreje!”* Ja sam uvjeren da se to odnosi na sav Božiji narod svih vremena, pa čak i nakon uskrsnuća mrtvih. Mislim da je ova vrsta Božije volje bila skrivena mnogim generacijama hrišćana. Pod nebom sve ima svoje doba i vrijeme (Prop. 3:1).

Ples je niz ritmičkih koraka i pokreta tijela određenog tempa koji se izvode prema taktu muzike.

U četvrtom stihu jevrejska riječ koja je upotrebljena za hvaliti je *halal*. U prevodu KS ta ista jevrejska riječ (*halal*) – se na drugim mjestima prevodi sa: *slaviti* (Ps. 63:11,12; Isa. 45:25) *dičiti* (Ps. 105:3; Jer. 4:2), *ponositi* (Ps. 106:5) i *klicati* (Isa. 41:16).

Ovako bi mogla da izgleda šira i dublja verzija četvrtog stiha u pomenutom Psalmu: *“Hvalimo i slavimo Boga plesom, kličimo se,*

dičimo se i ponosimo se u Bogu plesom.”

U Psalam 149:1-3 piše: ***“Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih hvalu njegovu! Nek' se raduje Izrael Stvoritelju svojem! Kralju svom neka kliču sinovi Siona! Neka u kolu (plesom) hvale (jevr.-halal) ime njegovo, bubnjem i citarom neka ga slave!”***

Ovo je još jedan dokaz iz Svetog Pisma da Bog želi da plesom dajemo hvalu Njegovom imenu. Primjećujemo da su Bog i Njegovo sveto ime jedno.

Ovako izgleda šira i dublja verzija trećeg stiha: *“Hvalimo i slavimo Božije ime plesom; kličimo se, dičimo se i ponosimo se u Božijem imenu plesom.”*

Božija volja za nas je da otkrijemo što je Njemu ugodno (Efes. 5:10). Ako budemo činili Božiju volju, činićemo ono što je Njemu ugodno. Naš Gospod Isus Hrist je uvijek činio ono što je Bogu ugodno (Jovan 8:29). Zaključujem da kada plešemo pred Gospodom činimo ono što je Njemu ugodno.

Pogledajmo primjer plesa u vrijeme kralja Davida: ***“Kad je Bog pomogao levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, žrtvovali su sedam junaca i***

sedam ovnova. David bijaše ogrnut plaštem od tanka platna, a tako i svi leviti što su nosili Kovčeg, kao i pjevači i Kenanija koji je upravljao pjevačima. David je imao na sebi lanen oplećak. Tako je sav Izrael prenosio gore Kovčeg saveza Jahvina, radosno kličući uz jeku rogova, truba i cimbalu, igrajući (plešući) uz zvuke harfe i citre. Kad je Kovčeg saveza Jahvina ulazio u Davidov grad, Šaulova kći Mikala, gledajući s prozora, vidje kralja Davida kako skače i igra (pleše) i prezre ga ona u svom srcu.” (1. Dnev. 15:26-29)

U ovom dijelu Božije Riječi vidimo aktivnosti koje se

dogadaju u nekim crkvama za vrijeme slavljenja Boga. Spomenute aktivnosti su: pjevanje, radosno klicanje uz jeku rogova, i mnogih drugih instrumenata sa plesom.

Pismo nam otkriva da je David svom snagom plesao/igrao pred Gospodom (2. Sam. 6:12-16).

Ako pomno pogledamo ovaj dio Pisma, vidjećemo da nije samo David plesao pred Gospodom i kovčegom saveza; nego su plesali i mnogi drugi Izraelci. Tako da u ovom kontekstu ne možemo citirati našu poslovicu: “Jedna lasta ne čini proljeće.”

Davidova supruga Mikala je u svom srcu prezrela Davida zbog načina na koji je plesao pred Gospodom. Prezir je krajnje omalovažavanje koje se osjeća ili pokazuje.

Slična stvar se događa i danas u crkvama. Bog po Duhu Svetom nadahnjuje pojedince da iskorače u Božijoj volji, ali bivaju prezreni i omalovaženi zbog pojedinaca. Šta se događa u takvim situacijama?

Oni koji preziru i omalovažavaju najvjerojatnije postanu besplodni hrišćani, kao što je i sama Mikala bila besplodna (2. Sam. 6:23).

Pitanje glasi: ako bismo se našli u crkvi gdje svi članovi plešu pred Gospodom, da li bismo ih kao Mikala prezreli ili omalovažili u svom srcu?

U Psalam 30:11 piše sledeće: ***“Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni; Jahve, budi mi na pomoć! Okrenuo si moj plač u igranje (ples), skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću.”***

Primjećujemo kako je ples jedan od oblika iskazivanja radosti. Zato Pismo kaže da postoji vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja (Prop. 3:4). Zamislimo gluvog i nijemog hrišćanina koji svim srcem želi iskazati hvalu, slavu i radost u Bogu, ali ne zna kako. Što biste mu vi savjetovali?

U knjizi proroka Jeremije 31:4,3 je zapisano: ***“Opet ću te sazdati, i bićeš sazdana, djevice Izraelova. Opet ćeš se resiti bubnjićima, u veselo kolo (ples) hvatati... Djevojke će se veseliti u kolu (ples), mlado i staro zajedno, jer ću im tugu u radost pretvoriti, utješiću ih i razveseliti nakon žalosti.”***

Ovaj dio Pisma proročki opisuje vrijeme kada će Bog spasiti ostatak Izraela. Primijetimo da se spominje "djevica Izraela". Ako Jevrej ili

bilo ko drugi želi biti čist, pravedan i bez mane pred Bogom, on mora biti opran i očišćen krvlju Isusa Hrista. Mi hrišćani smo obrezani u nutrini a ne izvana (Rim. 2:28-29).

Zaključujem kako je djelomično ispunjenje ovog proroštva: današnji ples pred Gospodom u crkvi Isusa Hrista.

Kada su Izraelci izašli iz Egipta, oni su prošli kroz Crveno more, a sva faraonova vojska se utopila u vodi. Tada je Mirijam, Aronova i Mojsijeva sestra, uzela bubanj u ruke, te su zajedno sve žene radosno plesale pred Gospodom (2. Mojs. 15:20).

Na sličan način su Izraelke nakon pobjede nad Golijatom i Filistejcima pjevale i plesale od radosti (1. Sam. 18:5-7).

Ako uzmemo u obzir starozavjetne praznike, Božiji narod je iskazivao radost kroz ples. Jer kroz ples oni su iskazivali hvalu, slavu i štovanje Boga.

Na sličan način poganski narodi su kroz ples izražavali štovanje svojih bogova. Kada se prorok Ilija sukobio sa sveštenicima Bala na planini Karmel. Oni su plesali oko žrtvenika sa svrhom da njihov bog baci vatru sa neba (1. Kralj. 18:26).

Pojedine religije danas praktikju ples u čast svojim bogovima. Neki od njih su američki indijanci, budisti itd.

Neki hrišćani za vrijeme plesa pred Gospodom mašu zastavama. Pismo nam govori i o tome:

“U ime Boga svoga su dizali zastave” (Psalam 20:6); ***“Podignite zastavu narodi-ma”*** (Isaija 62:10); ***“Dignite zas-tavu protiv zidina Babilo-na”*** (Jeremija 51:12).

Kada sam bio na jednom velikom hrišćanskom sastanku, za vrijeme slavljenja Boga, jedan brat je sam sa strane bez srama plesao pred Gospodom. Njegov ples je bio neobičan, ali za mene je to bio veliki blagoslov. Nakon nekoliko mjeseci, u prolazu sam ga vidio. Zaustavio sam ga i rekao mu: *“Brate, tvoj ples na hrišćanskom sastanku me jako blagoslovio. Nadam se i vjerujem da će biti još više hrišćana koji će na sastancima plesom dati hvalu i slavu Bogu.”*

Mnogi hrišćanski pisci navode da su rane crkve dozvoljavale ples, ali nakon izvjesnog vremena ples je postao zabranjen u crkvama.

Ponekad sam na zajedničkom slavljenju Boga imao želju da zaplešem, ali sam se suzdržavao. Sada shvatam da me je Duh Sveti poticao da vršim volju Božiju, tj. Duh Isusa Hrista me je nadahnjivao da plesom dam hvalu i slavu Bogu.

Zaključak

Savršena volja Božija je da plešemo pred Gospodom. Da li će se u crkvama hvaliti i slaviti Bog plesom? To zavisi o vođstvu crkve, tj. kakvo oni imaju razumijevanje Božije volje na tu temu. Ali s druge strane, svaki hrišćanin odlukom svoje slobodne volje može samostalno kod kuće hvaliti i slaviti Boga plesom uz ritam hrišćanske muzike.

Damir Blažić, Karlovac

RIJEČ+DUH=OBNOVA!

Božija riječ je živa, aktivna i istinita. Ponekad nam je teško razumjeti ono što smo pročitali u Božijoj Riječi, ali kada nam je potrebna pomoć, mi imamo naj-boljeg pomagača, Duha Svetog. Duh je oživio naša bića i daje nam snagu da budemo pravi Isusovi sljedbenici.

Uvijek sam želio vidjeti Isusa u *akciji*, kako obilazi Izrael, propovijeda kraljevstvo Božije, izgoni đavole, liječi bolesne i pomaže ljudima. Kada sam pročitao evanđelje po Mateju, u 9. poglavlju sam vidio da se ono govori o jednom Isusovom danu. Možemo ga nazvati *Isusov radni dan*. Prvo što možemo pročitati u Mateju 9 jeste da su neki ljudi donijeli svoga paralizovanog prijatelja Isusu. Ležao je na krevetu i nije mogao ustati. Isus je pogledao njegove prijatelje i u njima je prepoznao snažnu vjeru.

Da li je moguće vidjeti da neko ima vjeru za iscjeljenje? To nije bio jedan čovjek koji je imao vjeru, već svi oni su imali vjeru i Isus je to vidio.

U stihu 9 možemo da pročitamo da je Isusu data moć da oprašta grijeh, čak i kada je živio na zemlji. Govorimo o istom Isusu

koji sjedi s desne strane Oca na nebu i moli se za nas. Isus želi da dođemo k Njemu i zamolimo da oprostí naše grijeh. Međutim, Isus ne želi samo oprostiti grijeh, već i da nas iscijeli. Isto je učinio za uzetog čovjeka. Rekao mu je da ustane i da hoda. Uočite da Isus nije molio za tog čovjeka, već je rekao i sila Božija ga je iscijelila.

„Onome koji svojom silom, koja u nama deluje, može da učini neuporedivo mnogo više nego što smo mi u stanju da zamolimo ili da pomislimo.“ (Efescima 3:20)

Ista sila koja je u Isusu je dostupna tebi i meni danas. Smijemo li vjerovati? Usudimo se da imamo hrabru vjeru i Božija sila će da se pokrene u nama. Kada su ljudi vidjeli da je Bog radio kroz Isusa, bili su zadivljeni i slavili su Boga! Kako će ljudi da vjeruju u ono što smo im rekli ako ne vide manifestaciju Božijih silnih djela? Možemo govoriti, propovijedati i naučavati teologiju, ali kada dozvolimo da nas Bog koristi i sjedinimo se sa Njegovim Duhom, Božija sila će da djeluje i da se otkriva kroz nas – kroz sve one koji vjeruju!

Zoran Kovačević, Västra Frölunda

ŠTA JE VRAČARSTVO?

Vračarenje je lažni duhovni autoritet; to je korišćenje nekog drugog autoriteta koji ne dolazi od Svetoga Duha i sa težnjom da dominira, manipuliše ili kontroliše druge.

U Galatima 5:20, apostol Pavle naziva vračarstvo, ili „čaranje“, jednim od telesnih dela. Iako poreklo vračarstva jeste iz *telesne ljudske prirode*, ono obično brzo preraste u demonsku silu.

Kada pokušavamo da vršimo emotivni pritisak da bismo manipulirali drugima, to je osnovni oblik vračarstva. Kada koristimo duševnu snagu da bismo uveli službe, čak i kada se to odnosi na delo Božije, i to je vračanje. Kada biznismen razvija šeme da bi pritisnuo slabe tačke dok pregovara sa drugima, to takođe može biti vračarenje.

Mnoge od manipulativnih taktika koje se predstavljaju kao marketing veštine u trgovini predstavljaju osnovne oblike vračarstva. Primarna odbrana protiv lažnog duhovnog autoriteta jeste hod u istinskom duhovnom autoritetu. Ukorenjujući naše živote u istini i verujući Gospodu da će On realizovati ono što je naša briga, i ono što se nas dotiče, jesu neophodani ključevi za oslobođenje od uticaja i pritiska vračarenja.

Zapisano je da Isus sedi na Davidovom tronu. To je naravno metafora, jer Isus ne sedi bukvalno na prestolu na kome je David sedeo. Ali je David uspostavio poziciju istinskog duhovnog autoriteta koji će se pokazati kao onaj krajnji i trajni autoritet u Božijem Carstvu.

David je učinio za duhovni autoritet ono što je Avram učinio za veru. Kako je David utvrdio poziciju istinskog autoriteta? U osnovi, on je odbio da uzima autoritet sam za sebe ili da traži uticaj sam za sebe, već je potpuno verovao Bogu da će ga Bog utvrditi na poziciji koju mu je pripremio. David nije podigao svoju ruku tražeći da bude prepoznat ili uticajan, a ni mi ne smemo to tražiti ukoliko želimo da hodamo u pravom duhovnom autoritetu a ne u autoritetu običnog čoveka koji ima političku vlast.

Svaki autoritet ili uticaj u kome napređujemo pomoću naših sopstvenih manipulacija ili promocija i reklamiranja samih sebe, biće kamen spoticanja za nas same i umanjice našu sposobnost da primimo pravi autoritet od Boga. Ukoliko želimo da hodamo u istinskom duhovnom autoritetu, kao David, mi prvenstveno moramo verovati Bogu da će nas On utvrditi u Njegovo vreme. Petar je izjavio, „**Ponizite se dakle, pod silnu ruku Božiju, da vas (On) uzvisi kada dođe vreme**“ (1. Pet. 5:6).

Ajnštajn je jednom primetio da je možda još važnije od njegove teorije relativiteta, činjenica da je ona tako jednostavna. On je

izjavio da, „nezrelost u odgovornosti proizvodi površnost“. Najverovatnije da nema ničega razornijeg za naš poziv i potencijal u hodu u pravoj službi nego prerano tražiti uticaj ili autoritet.

Kada Gospod unapređuje, On takođe obezbeđuje i milost i mudrost da bi autoritet mogao biti iznet u potpunosti. Nema veće sigurnosti koja postoji nego poznavati da je Bog taj koji je osnivač i pokretač naše službe. Malo je stvari koje doprinose nesigurnosti više od naših ličnih promocija ili manipulacijama. Ovo je koren većine prisutnih teritorijalnih podela i nesloga koje postoje u Telu Hristovom.

Biti utvrđen u istinskom duhovnom autoritetu je tvrđava koja ne može biti nadvladana od strane neprijatelja. Pavle je objašnjavao da „**Bog mira će uskoro položiti satanu pod vaše noge**“ (Rimljanima 16:20). Kada znamo da smo utvrđeni u Bogu, tada imamo mir koji potpuno pobeđuje neprijatelja.

Svaki pokušaj da utvrdimo sami sebe na pozicijama od autoriteta, dovešće do toga da imamo malo mira; što je više u porastu nezakonito napredovanje, to će više napora i manipulacija

biti potrebno da bi se održali. Sve što radimo kroz manipulacije, pritiske ili duševnu snagu, umanjuje prividno plemenite ciljeve, i na kraju je osuđeno na propast.

Prema tome, prvi princip u oslobađanju od uticaja vraćanja je pokajanje od svih puteva koje smo mi sami koristili u našim sopstvenim životima i službama. Satana ne može izgoniti satanu.

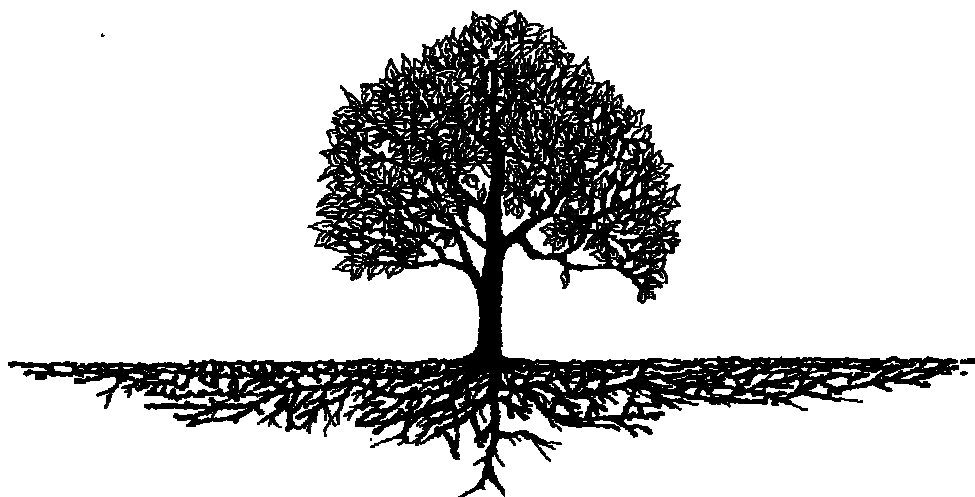
Vraćanje, čak i u najdjiboljijim i najgorim oblicima kao što su crna magija, imaće otvorena vrata za ulazak u naš život ukoliko mi sami budemo koristili manipulacije za kontrolu

drugih ili zauzimanje pozicija. Iako mi možda pokušavamo da iskoristimo ova sredstva za neke dobre ciljeve, npr. da bismo izgradili crkvu, Bog se ne da prevariti a ni neprijatelj se na ovaj način ne može prevariti. Ono što Bog gradi ne bazira se na sili ili na snazi, već na Njegovom Duhu. Sve što gradimo na bilo koji drugi način suprotstavlja se krstu, i biće direktno suprotstavljeno onome što Duh radi. Telo vojuje protiv Duha, bez obzira koliko se mi trudili da to telesno dobro izgleda.

Rick Joyner

JEVREJSKI KORIJENI CRKVE

Nekada davno postojala je Crkva o kojoj većina nas sanja. Crkva koja je brinula za svoje siromašne, koja je svjedočila riječima i djelima ljubavi, puna sile, neodoljivo privlačna za ljude koji su je posmatrali. Crkva u kojoj se ljudi nisu dijelili na službenike i konzumente, sveštenike i laike i u kojoj niko nije bio samo običan član. Naprotiv, bila je puna neobičnih ljudi koji su činili fantastične i neobične stvari na slavu svog Gospoda.

Ona je uspjevala živjeti konstanto probuđenje, a ne samo pokrete Duha koji bi trajali godinu ili dvije. Puna tri vijeka se

dešavao stalni rast crkve, uprkos žestokom otporu i krvavim progonima. U prvom danu svog postojanja, Crkva je od grupe od 120 ljudi narasla na 3000 vjernika. Zatim je sve više i više, molitvom, čudesnim djelima i svjedočenjem polako osvajala Rimsko carstvo koje ju je htjelo iskorijeniti na brutalan način.

Crkva se širila od Jerusalima preko Male Azije, Grčke, Rima, sve do Španije i Velike Britanije, Sjeverne Afrike, Indije... Neki historičari smatraju da su u 4. vijeku hrišćani činili čak i do 12% od ukupnog stanovništva Rimskog carstva. Pretočeno u brojeve, to bi moglo značiti da ih

je bilo oko 10 miliona, a možda i više. Iako su o ovim podacima mišljenja različita, i ne moramo ih uzeti kao potpuno tačne, ostaje činjenica da u tadašnjoj Imperiji nije postojao narod, društveni sloj ili provincija u kojoj se Hrist nije slavio i propovijedao. O tome najbolje govore riječi Tertulijana (160–225), hrišćanskog apologete i polemičara, koji je u svojevrsnom otvorenom pismu paganima napisao: „Ispunili smo (mi, hrišćani) svako mjesto koje vam pripada: vaše gradove, ostrva, tvrđave, varoši, skupštine, vaša plemena, poslove, palate, Senat, Forum! Ostavljamo vam samo vaše hramove. Možete prebrojati svoje armije; naš broj u samo jednoj provinciji će biti veći.“

No, dolaskom na vlast imperatora Konstantina Prvog, početkom 4. vijeka, situacija se dramatično promijenila. Problem imperijalnog progona odjednom je nestao, jer je ovaj car bio naklonjen hrišćanima. Hrišćanstvo je stavljeno u ravnopravan položaj sa ostalim, mnogobožačkim religijama i Imperator je počeo raditi na boljitku Crkve dajući joj veliko materijalno bogatstvo i privilegije. U početku je Crkva dočekala ovaj preokret kao sam

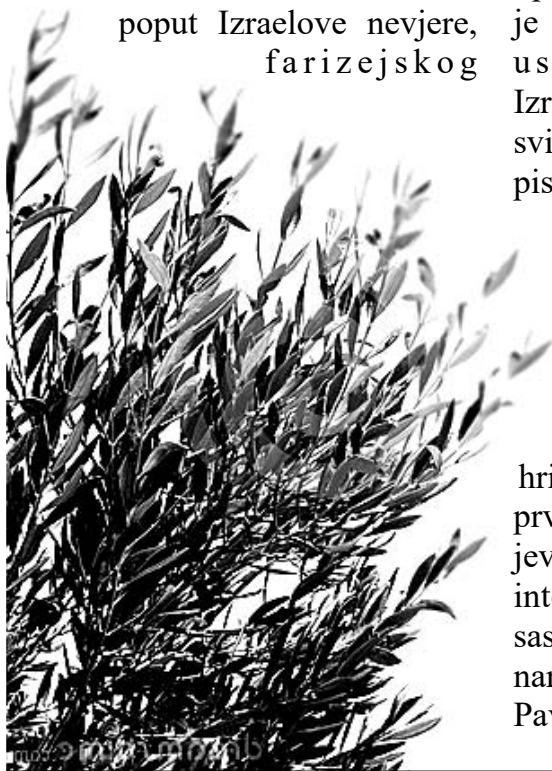
dar od Boga, ali je ubrzo došlo do trijeznjenja, jer su mnogi vidjeli da je progon zamijenjen nečim mnogo strašnijim – carskom naklonošću. Konstantin nije htio uništiti Crkvu, on ju je želio „pripitomiti“. Tako je po prvi put jedan paganin svojim autoritetom neprikosnovenog vladara, polako ali nezaustavljivo počeo kontrolisati neke bitne stvari u crkvenom životu. Ostvario je nevjerovatno veliki uticaj na duhovne stvari koje su u velikoj mjeri preusmjerile budućnost hrišćanstva. Na žalost, ovakav trend se nastavio i u vijekovima koji su slijedili. Od tog vremena, počela je hiljadugodišnja noćna mora koju istoričari zovu „mračni, srednji vijek“.

U tom perio-du, Crkva je predstavljala veliku silu: ekonomsku, političku i vojnu, ali je izgubila mnogo toga što ju je činilo tijelom Hristovim. Jedan srednjovjekovni Papa, Inosent III, se početkom 13. vijeka hvalio pred Franjom Asiškim kako Crkva više ne može reći zajedno sa Petrom: “Srebra i zlata nemam.“ Bila je to istina, jer su njene riznice bile prepune. No Franjo je odgovorio: “Ali više ne možemo reći nepokretnom: U ime Isusa Hrista, ustani i hodaj!“

U posljednje vrijeme je sve više

onih koji kao najvažniji razlog ovakve devijacije navode to što je Crkva (zbog Konstantina, ali i poslije njega) odbacila svoje jevrejske korijene i dozvolila ogroman upliv paganskog razmišljanja, vjerovanja i praksi. Jedan od razloga je i usvajanje tzv. „teologije zamjene“ koja se često sreće u crkvama u manjoj ili većoj vjeri. Naime, većina nas je bila u prilici da sluša propovijedi koje su govorile o tome da su Jevreji kao narod zbog svog grijeha, posebno zbog odbacivanja Hrista, i sami odbačeni od Boga, te da je sada Crkva Božiji narod na zemlji.

Često slušamo o stvarima
poput Izraelove nevjere,
farizejskog

licemjerstva, korumpiranosti jevrejskih svećenika, itd. Bez sumnje, sve ove stvari Biblija navodi i o njima nema dileme ni spora. No, preveliko insistiranje na ovim stvarima bez balansirano učenja o tome kako je na Jevrejima i danas poseban Božiji blagoslov, kako smo mi kao pripadnici drugih naroda samo pridruženi blagoslovima koji su originalno namijenjeni njima, mnoge vjernike dovodi do toga da o Izraelu misle kao o još jednom narodu koji treba Spasitelja, a ne o naciji u kojoj leže korijeni našeg spasenja. Kao da zaboravljamo da je taj isti Spasitelj bio Jevrej po tijelu i da je došao živjeti, umrijeti i uskrsnuti upravo među Izraelcima. Zaboravljamo da su svi apostoli bili Jevreji, da su svi pisci Biblije izuzev jednog bili Jevreji, da je Crkva u svojim počecima bila potpuno jevrejska i da su jevrejski misionari išli paganima i govorili im o Putu.

Zanimljivo je da danas mnogi hrišćani zanemaruju činjenicu da prvi učenici nisu odbacili svoje jevrejstvo, iako je Crkva postala internacionalna organizacija i sastojala se od brojnog šarenila naroda. Uzmimo kao primjer Pavla, apostola pagana, koji je i

dalje držao Zakon, obavljao rituale i prinosiso žrtve kao svaki koji drugi Jevrej (Djela 21:23-26, 24:14-18 itd.). Naravno, njegovo shvatanje Zakona nije više bilo takvo da je smatrao da se kroz njega spasava. Smatrao je da je Zakon od Boga dani "sluga" koji mu pomaže da, već spašen, živi svetim životom. On o svom jevrejstvu nikada ne govori i ne piše u prošlom vremenu. Ponosno govori: „Ja sam Jevrej!“ (Djela 22:3) i „Ja sam farisej!“ (Djela 23:6). Time ni za trenutak nije stavio nikakvu sumnju u svoje iskreno obraćenje pred Mesijom koji ga je susreo na putu u Damask. Pavle nije vidio hrišćanstvo kao smetnju svom jevrejstvu. Naprotiv, i on, a i svi ostali hrišćani iz jevrejstva su vjerujući u uskrslog Gospoda Isusa Hrista živjeli potpuno ispunjenjenje svog nacionalnog identiteta i Božijeg plana i poziva za Jevreje.

Prisjetimo se da je Izrael jedini narod na Zemlji na čije je formiranje Bog uvijek imao direktan uticaj. Za nas pagane piše da nismo „smatrali vrijednim čuvati pravu spoznaju Boga“ i da smo zato duhovno skončali daleko od Njega (Rimljanima 1:10-22). Jevreji su, s druge strane, pažljivo formirani kao

nacija. Taj proces je počeo sa Adamom, preko saveza sa Avramom, sve do Jakovljevih sinova i svojevrsne "inkubacije" tokom 400 godina u Egiptu nakon kojih je od jedne porodice koja je tamo ušla, izašao narod! Taj narod je jedini od Boga primio Zakon, i to ga je dodatno odvojilo od ostalih naroda. Na kraju je taj narod osvojio zemlju Hanan. Tako je konačno dovršeno dugogodišnje Božije djelovanje na stvaranju Njemu posvećene nacije.

No sve to Bog nije učinio samo zbog Jevreja, nego i zbog ljubavi prema cijelom ljudskom rodu. Zato je Jevreje pripremio da budu narod sveštenstva sa ciljem da sve druge narode privede vjeri. Kao što su Aronovi potomci i leviti služili Izraelu, tako je cijeli jevrejski narod trebalo da služi paganima širom svijeta! Prorok Zaharija je to čuo ovako: *“U one će dane deset ljudi od naroda svih jezika hvatati jednog Jevreja za skut govoreći: Idemo s vama jer čusmo da je s vama Bog!”*

Zadatak jevrejskog naroda je bio da nosi Božije spasenje u sve nacije, i Jevreji su prvi dio svog zadatka ispunili. Danas ti i ja vjerujemo i „sabrani smo u Njegovo ime“ jer su mnogi od njih napustili Galileju i Judeju i

krenuli da ispune Božiju zapovijest i „naviještaju Njegovu Slavu među narodima“ sve do kraja zemlje (Isaija 66:18b-21). Nemojmo smetnuti s uma da je čak i "Veliko poslanje" iz evanđelja po Mateju 28, koje je svakako i danas dio mandata Crkve, u prvom redu izgovoreno jedanaestorici Jevreja pred samo Gospodnje uznesenje.

Tačno je i to da je veliki dio jevrejskog naroda odbio da prihvati Mesiju i Crkva je ubrzo bila sačinjena od ljudi koji su nekada bili pagani. No, apostol Pavle nam govori da Bog zbog toga nije potpuno odbacio Izrael, i da zbog toga nema mjesta razmišljanju po kome taj narod više nema svoje posebno mjesto u Božijem planu spasenja.

“Ako je korijen svet, svete su i grane. Ako su neke grane odlomljene, i ako si ti, koji si divlja maslina, pricijepljen umjesto njih i postao sudionik u sočnom korijenu masline, ne uzvisuj se iznad grana! Ako se hoćeš uzvisiti, sjeti se da ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe. Ti ćeš sada reći: Grane su odlomljene da ja budem pricijepljen.... Ako si ti odsječen od divlje masline, kojoj si po prirodi pripadao, i protiv prirode pricijepljen na pitomu maslinu,

koliko će se lakše pricijepiti na vlastitu maslinu oni koji joj po prirodi pripadaju.” (Rimljanima 11:16b-24).

Apostol je uporedio maslinu sa Crkvom ne bi li nam pokazao kako u Tijelu Hristovom izgledaju odnosi Jevreja i pagana. Sve počinje sa korijenom koji je kod drveta masline neproporcionalno veliki u odnosu na stablo i u ovoj ilustraciji taj korijen je biblijski judaizam - vjera Avrama, Mojsija i Davida. Ako otvorite svoje Biblije u evanđelju po Mateju, sve što vam ostane sa lijeve strane je taj veliki korijen pun životnih sokova od koga bismo svi mi trebali crpiti život. Tu je 1500 godina otkrivenja kojima je Bog spremao čovječanstvo za dolazak svog Sina.

Na stablu nisu odlomljene sve grane, nego samo neke, te nam je pružena prilika da vidimo kako je Bog zamislio izgled zdrave krošnje tog drveta masline. Zdrave grane predstavljaju novozavjetno mesijansko jevrejstvo. To su Matej, Marko, Jovan, Petar, Jakov i Juda, a tu je i apostol Pavle, te mnoštvo Jevreja koji su prihvatili Mesiju. Oni su se okupljali u Hramu, išli u sinagoge, držali šabat i sve druge praznike. Njih nije bilo malo, kako često zamišljamo.

Jakov se hvali Pavlu situacijom u Jerusalimu: *“Vidiš brate koliko je hiljada Jevreja prihvatilo vjeru i svi su vatrene pristalice Zakona.”* To su, dakle, bili ljudi koji su u punini zadržali svoj jevrejski identitet ali ovaj put ne kao robovi slova već kao ljudi slobodni u Duhu Božijem kroz krv Mesije.

Odlomljene grane su oni koji su odbili skinuti jaram, ljudi koji su skloni rabinskom judaizmu koji nije razmio suštinu Zakona. Zakon je trebalo samo da sačuva Izrael do dolaska Hrista i nikada nije bio dat kao sredstvo spasenja. Neki su uzalud težili postići pravednost pokušavajući

ispuniti svih 613 zapovijesti i još su ga dodatno opteretili mnoštvom propisa koji su činili i onako nemogući cilj još udaljenijim. Oni su kao stariji brat iz priče o izgubljenom sinu koji odbija da proslavi povratak mlađega. Dok se gosti (pagani) vesele, on je svojom voljom, nesrećan, razočaran i ne učestvuje u gozbi. Ne smijemo smetnuti s uma da je to veselje namijenjeno i njemu i da se dešava u njegovoj kući! Njegov otac mu je rekao: *“Sine, ti si uvijek sa mnom. Sve moje je tvoje!”* (Luka 15:21). Dakle, to drvo masline je još uvijek njihovo (jevrejsko) drvo. U

jedanaestom poglavlju poslanice Rimljanima je zapisano da je otcjepljenje Izraela samo privremeno.

Na kraju, ostajemo mi, pagani. Položaj nas paganskih naroda i ono što se desilo Hristovim dolaskom je opisano u Efescima 2:12-13: *“Sjećajte se da ste u ono vrijeme bez Hrista bili odvojeni od Izraelskog građanstva, bez udjela u Savezima obećanja, bez nade i bez Boga u ovom svijetu. Ali sada, u Hristu Isusu, vi koji ste nekoć bili daleko postadoste blizu krvlju Hristovom.”* Nisu li ovo strašne riječi!? Bez građanstva, obećanja, nade i Boga! Mi moramo razumjeti da do Hristove žrtve na krstu, i do Apostolskog sabora održanog u Jerusalimu (Djela 15) bilo je za očekivati da neko ko je želio upoznati Boga istovremeno je morao postati Jevrej!

Postojali su tada bogobožni pagani koji su vjerovali u Boga Tore, ali i oni su bili svjesni da nemaju puninu blagoslova koja je namijenjena Izraelu. Hristovim dolaskom smo dobili šansu da budemo spašeni, ne na račun Jevreja, nego skupa s njima, nakalemljeni na njihovo stablo.

Prvi hrišćani su vođeni Duhom Božijim na pomenutom saboru prepoznali i objavili da vjernik iz

paganstva ne mora biti prozelitiziran i obrezan, te da ne mora držati cijeli Zakon da bi bio “usvojen” u Božiju porodicu. Jevrejski hrišćani su nam tim činom kao ravnopravnima poželjeli dobrodošlicu u njihovo građanstvo, obećanja i blagoslove.

Dakle, da li su pagani, odnosno većinski paganska Crkva, zamijenili Izrael na posebnom mjestu izabranog Božijeg naroda? Da li su Jevreji danas odbačeni od Boga?

Odgovor je jednostavan Pogledajte kroz prozor! *“Ovako govori Jahve, koji daje da sunce sja danju, a mjesec i zvijezde svijetle da svijetle noću, koji burka more da valovi buče - ime mu je Jahve nad vojskama: Ako se ikada ti zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina - onda će i potomstvo Izraelovo prestati da bude narod moj pred licem mojim zauvijek!”* (Jeremija 31:35-36).

Dakle, ako ste se jutros probudili a sunce je još uvijek na svome mjestu, Izrael je i dalje sveta Božija svojina. Naša je privilegija i ogroman blagoslov da možemo dijeliti njihovo nasljedstvo.

Dragan Nedić, Sarajevo

DA LI VERUJEŠ U MAMU?

Jedno jutro, probudili su se blizanci u majčinoj utrobi i počeli da se prepiru:

- Ma daj!?! Nemoj se šaliti da veruješ u život posle rođenja?

- Pa, ovaj... Sigurno postoji nešto nakon rođenja. Možda se ovde za to pripremamo?

- Jesi blesav! Život posle rođenja? To nema smisla. Kako bi to uopšte izgledalo?

- Ne znam, voleo bih da bude puno svetla i prostora! Možda bismo mogli trčati? Bilo bi zabavno jesti svojim ustima!

- Ti si lud! Nemoguće je hodati i jesti svojim ustima. Da je tako,

onda ne bismo imali pupčanu vrpцу, a imamo je. Kažem ti, rođenje je kraj!

- Ne znam, ali verujem da će se dogoditi nešto dobro. Nešto što ne možemo ni zamisliti.

- Ti si stvarno lud, niko živ se od tamo nije vratio! To znači da je rođenje kraj. Osim toga, šta nedostaje ovom životu ovde?

- Možda ćemo izaći napolje i sresti Mamu. Ona će se brinuti za nas, ljuljati nas, hraniti, maziti...

- Mama?!? Ne mogu verovati? Ti veruješ u Mamu! Pa dobro, gde bi ta Mama trebalo da bude?

- Ne znam. Možda svuda oko nas? Možda smo živi samo zahvaljujući njoj? Možda bez nje ne bismo mogli ni razmenjivati misli? Mislim da bez nje ne bismo uopšte postojali!

- Ma daj! Da li je neko video Mamu? Ja nisam. Zato je jasno da ne postoji!

- Da, moguće je da ne postoji, ali, znaš, ponekad, kada smo potpuno mirni, kao da je čujem kako peva i dodiruje naš svet!

GOVORI O NJEGOVOJ DOBROTI

“Zapovesti tvoje nikada neću zaboraviti, jer me njima oživljuješ.”

(Psalam 119:93)

Ponekad razmišljam o mom životu, i pitam se: “Kako li sam došao do ovoga?” Nisam najtalentovaniji niti najkvalifikovaniji. Dao sam sve od sebe da budem veran, da iskoristim ono šta mi je Bog dao. Činjenica je da samo donekle možemo stići u svojoj snazi.

Možeš postići određeni nivo obrazovanja, talenta ili sposobnosti, ali Božija dobrota se ogleda u tome, da On otvara vrata koja ti ne možeš otvoriti. Božija dobrota će omogućiti da te uoče pravi ljudi. Božija dobrota će te voditi na mesta koja nisi ni sanjao.

Znam mnoge koji su mi rekli da im je Bog učinio uslugu, da ih je unapredio, i dao im napredak. On može tako urediti da ti se ostvari ono što ti ne bi mogao da ostvariš. Važno je upoznati Ga i slaviti Ga zbog Njegove dobrote.

Zašto ne odvojiš svoje vreme za nekoga i kažeš mu šta ti je Bog

uradio. Slavi Ga i veličaj jer je On dostojan toga. Govori o Njegovoj dobroti i posmatraj šta će sve uraditi u budućnosti.

MOLITVA

Oče, hvala Ti, za Tvoju dobrotu i vernost u mome životu. Govoriću o Tvojim ljubavi. Govoriću o Tvojim dobrim delima. Odlučujem da Te veličam u svemu šta kažem i radim. U Isusovo ime. Amin!

Joel Osteen
Preveo D. Munčan

USKRŠNJA PESMA

**Muke, patnje, čaše žučne,
Smeh se ruga sa svih strana,
Poljub Judin, pranje ruku -
To je sprema svetlog dana.
Da je Hristu, Sinu Božjem,
Bilo muka svojih žao,
da je tvrdom voljom klon'o,
*Danas ne bi vaskrsao.***

**Odreci se Iskre Božje,
Pa će sila pustit' mrava!
Priznaj da si na zlom putu,
Da je lažna mis'o prava!"
Da je Hristos, sinak Božji,
Na te reči malaksao,
Da je tvrdom voljom klon'o,
*Danas ne bi vaskrsao!***

**Odreci se svoga prava,
Reci samo da se kaješ,
pa ćemo te skinut s krsta,
Pa da mirno dane traješ!"
Da se Hristos, Sinak Božji,
Na te reči osvrtao,
Da je tvrdom voljom klon'o,
*Danas ne bi vaskrsao!***

**Odreci se vere svoje
Pa se s našom verom složi!
Ta zar slabi i nejaki
Mogu mislit' da su Bož'i!"
Al' da Hristos čašu žučnu
Nije do dna ispit' znao,
da je tvrdom verom klon'o,
*Danas ne bi vaskrsao!***

**Što je Hristos muke prezr'o?
Slabačkima rad' ugleda.
I narodi, koji pate,
Jest' i to su Božja čeda.
Hristos vaskrs! Slabi, mali,
Ne dršćite od strahote,
Samo paz'te šta vas uči
*Sinak Božji sa Golgote!***

Jovan Jovanović Zmaj

Ko su Romi?

napada su uključivali Molotovljeve koktele, ručne granate, pištolje, nasilje policije, podmetanje požara, mobing i demonstracije. (Izvor www.errc.org)

Francuska je prošlog ljeta bila strogo kritikovana zbog

“Romi imaju proročko mjesto u Božijem carstvu. O tome svjedoči činjenica da su povučena etnička skupina koja ne traži svoju teritoriju, bazu moći, niti imaju želju da vladaju nad drugima. Tako Romi predstavljaju viziju svijeta bez država. Zemlja pripada Bogu i svi ljudi je dijele slobodno.”

Ovo je samo jedna od znamenitih izjava hrišćanskih službi koje rade sa 10-12 miliona Roma u Evropi. Da li bi Romi mogli biti blagoslov za društvo? Mnogi sumnjaju u to.

Od 2008. godine, Evropski centar za prava Roma registrovao je najmanje 48 napada na Rome u Mađarskoj, najmanje 19 napada u Republici Češkoj i najmanje 10 napada u Slovačkoj, sa najmanje 11 smrtnih slučajeva, a neki od

izbacivanja mnogih rumunskih i bugarskih Roma. Ova je politika uobičajena. U aprilu je *Amnesty International* izvještavao o iseljenjima iz Italije, Rumunije i Srbije. U međuvremenu je mađarska desničarska stranka Jobbik u Gyöngyöspatu održala marš protiv Roma. Od tada su pobunjenici počeli da patroliraju tim područjem i da maltretiraju romsku populaciju. Čini se da policija nije poduzela ništa u vezi sa tim.

Razlog zbog kojeg se ovi napadi događaju je složen. Romi čine značajan dio stanovništva na Balkanu i u Mađarskoj (7%). Širom Evrope imamo separatizam, raste nepovjerenje, nezaposlenost, siromaštvo, alkoholizam i duboke razlike u kulturi hrane pomenuti problem.

Mnogi Romi osjećaju da im je opstanak u opasnosti.

Niko ne volio pomisao da ljudi napadaju Rome, ali većina nas ne zna šta se može učiniti sa ciljem spriječavanja toga. To nije tako teško naučiti. Naravno, svi bismo se trebali moliti i govoriti protiv ekstremizma. Ekstremisti dobivaju na značaju i važnosti onda kada dobri ljudi ćute. Trebali bismo zahtijevati da policija radi pravedno i ne bismo smjeli dozvoliti da Romi posluže kao krivci za sve. Trebamo se i moliti za same Rome, učiti o njihovoj kulturi, podržavati službe koje donose evanđelje među njih i sprijateljiti se sa Romima.

Službe koje rade među Romima su ovaj savjet podijelile sa onima koji ne znaju gdje da počnu i šta da rade. Imajte vremena, sprijateljite se, imajte poštovanje, ponizite se i budite spremni da učite. Ne budite uplašeni. Nemojte naglašavati razlike, jednostavno se prema Romima odnosite kao prema jednakima. Samo se manjina loše ponaša. Neki imaju mentalitet žrtve, ali se ovo može prevazići. Pričanje priča, muzika i slavljenje imaju veliki uticaj. Sprijateljite se i otkrićete nevjerovatne talente i mudrost. Mnogi Romi nemaju

samopoštovanje, ali njihova kultura nam mnogo šta može ponuditi, stoga, cijenite ih. Postoje mnoge praktične potrebe kao što su učenje jezika i pisanja, opšte obrazovanje, odjeća, pomoć u traženju posla, stana itd. Međutim, najbitnije potrebe su pokazati im ljubav i odvojiti vrijeme da im pružimo nadu.

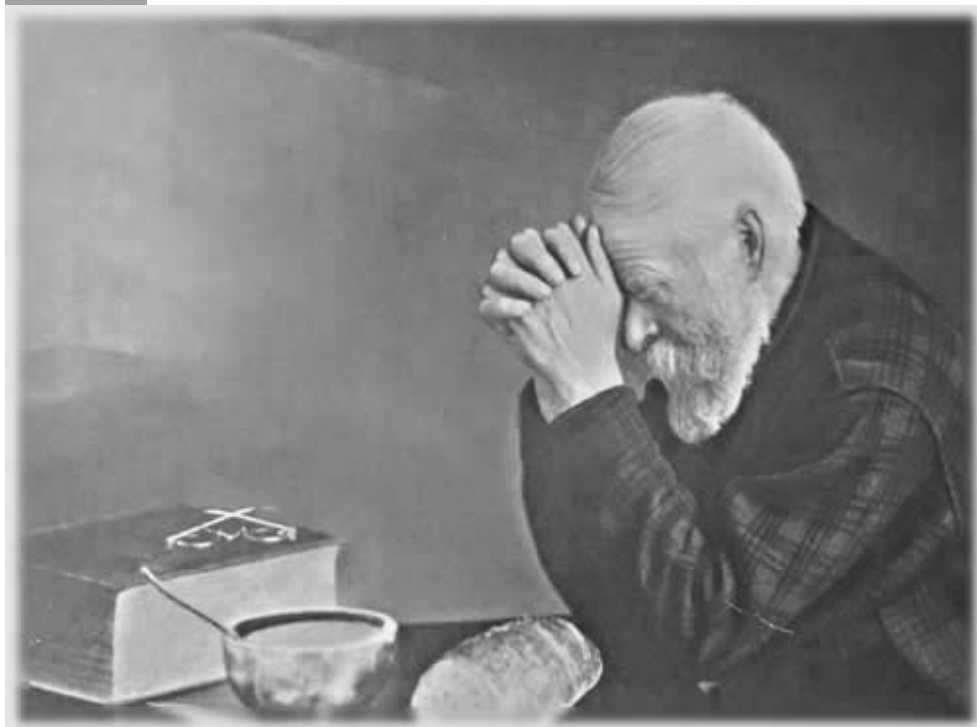
Postoje snažne i rastuće hrišćanske romske zajednice širom Evrope. Radi se na prevođenju Biblije na romski jezik. Postoji mnogo molitvenih potreba, ali evo nekoliko prijedloga.

Molite se za:

- hrišćansko vođstvo među Romima, za ljude sa integritetom
- romsku djecu i omladinu
- duhovni prodor tamo gdje vlada tama (npr. alkoholizam, seksualna zloupotreba, trgovina ljudima, beznade)
- prevođenje Biblije
- još mnogo hrišćana koji će da vole i dosežu Rome
- više veza među romskim hrišćanima i službama u Evropi
- i na kraju, molimo vas da nastavite moliti za situaciju koju imamo danas da raste nivo netolerancije.

Martin Burell
Prevela Rahel Harms

KONSTANTNE MOLITVE

Čuvaj moje srce

Učini ga i očuvaj čistim. Čuvaj moje motive, stavove, vrijednosti i moje odgovore na okolnosti života. Štiti me od šema i napada zlog.

Ispuni me svojom ljubavlju

Pomozi mi da Te volim svim svojim srcem, dušom, umom i

snagom. Učini me saosjećajnim i osjetljivim na potrebe drugih oko mene. Pomozi mi da se dajem da ispunim potrebe drugih ne očekujući ništa zauzvrat.

Ispuni me svojim Duhom

Daj da se ispraznim od sebe i ispunim Isusom. Neka moj život bude življen u svijetu nadprirodnog. Pomaži moj život i moju službu natprirodnom silom.

Odjeni me u poniznost

Daj da budem slomljen (siromašan u duhu) prema Bogu i svima drugima. Daj da procjenjujem druge kao bolje od sebe. Daj da ne težim da impresioniram druge, nego samo da ugodim Tebi.

Učini me slugom

Pomozi mi da Ti služim s radošću; da smatram svako djelo službe kao Hristovo; da radosno prihvatim čak i obične poslove ili neatraktivne poslove i odgovornosti. Pomozi mi da služim svim srcem, srećno i ponizno.

Čuvaj moj jezik

Postavi stražara, o Gospode, na moja usta. Čuvaj vrata mojih usana, da govorim samo riječi koje su istina, koje iscjeljuju i pomažu, koje su mudre i ljubazne.

Daj mi mudrost i sposobnost razlikovanja

Pomozi mi da sagledam život iz tvog ugla. Neka moj život bude vođen mudrošću Tvoje riječi. Daj mi mudrost koja je odozgo... čista, mirotvorna, nježna i laka.

Daj mi zahvalan duh i zahvalno srce

Pomozi mi da dajem hvalu u svemu. Pomozi mi da prepoznam i izrazim dobrobiti i blagoslove koje sam primio od Tebe i drugih. Zaštiti me od nezadovoljnog srca i mrmljajućeg jezika.

Pomozi mi da hodam vjerom a ne po gledanju

Neka moj život pokazuje svijetu kako velik, dobar i silan si Ti. Daj da budem voljan da iskoračim u vjeri kada ne mogu vidjeti rezultat svojih molitava.

Pouči me strahu Gospodnjem

Pomozi mi da praktikujem konstantnu svjesnost da Ti vidiš, čuješ i znaš sve. Pomozi mi da živim život u svjetlu krajnjeg suda i kao onaj koji će Tebi dati račun.

U Isusovo ime Amin!

“Molite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.” (Matej 7:7, DK)

Priložio Saša Đenić, Doboj

OBNOVA IZRAELA

U knjizi proroka Jezekilja, u 37. poglavlju je prorečeno fizičko i duhovno obnobljenje Izraela na kraju vremena. Postavlja se pitanje: zašto Bog pomaže i čuva svoj narod, koji je i danas daleko od toga što Bog želi da postane; narod koji radije igra po klubovima nego da se moli u sinagogama; narod koji još ne prepoznaje Spasitelja Mesiju, koji je učinio Novi savez sa domom Izraelovim? U Svetom pismu nalazimo odgovor na to pitanje: Bog nije izabrao Jevreje zato što su brojniji od drugih naroda ili pravedniji od ostalih (5. Moj. 7:7-8; 9:4-6; Isaija 64:6-7). Božji izbor Izraela se temelji na blagodati i vernosti Božijoj, u savezu sa Avramom, Isakom i Jakovom. Tokom cele istorije, Jevreji su narod o kome se Gospod brine, a to je zbog Božijeg karaktera (Jezekilj 37:22-32).

Svi proroci, iako su govorili o Božijim sudovima i disciplini za Njegov narod, u isto vreme su prorokovali i o obnovi Izraela

(Isaija 62, Jeremija 31-33, Amos 9:15). Njihova proročanstva o sudovima nad Izraelom su se doslovno ispunila. Isto tako, Božija безусловna obećanja u Svetom pismu o povratku Jevreja u njihovu zemlju i duhovnom obnobljenju, treba tumačiti doslovno.

Jedan od najvećih propovednika Evandjelja u istoriji Crkve, Charles H. Spurgeon (1834-1891) je sredinom 19. veka rekao: “Mislim da ne posvećujemo dovoljno pažnje ovoj temi. Ali ako je išta obećano u Bibliji, onda je to obnobljenje jevrejskog naroda”. On je isticao da će doći dan kada će Jevreji, koji su prvi bili apostoli nejevrejima i misionari nama, koji smo bili daleko od Boga, ponovo biti nakalemljeni na svoju rođenu pitomu maslinu (Rim. 11). Dok se to ne ostvari, neće se ispuniti punina slave u crkvi. Prema Spurdženu, “neuporedivi blagoslovi za ovaj svet su povezani sa obnobljenjem Izraela. Njihovo

ponovno sabiranje će biti život iz mrtvih”. Sperdžen je 40 godina pre Teodora Hercla naglašavao u svojim propovedima da će Izrael ponovo imati svoj nacionalni geopolitički identitet i da će jevrejski narod živeti u obećanoj zemlji čije granice odgovaraju Božijim obećanjima datim Avramu, kao što stoji napisano: “Taj dan učini Gospod zavet s Avramom govoreći: sjemenu tvojemu dadoh zemlju ovu od vode Misirske do velike vode, vode Efrata... i daću tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe zemlju u kojoj si došljak, svu zemlju Hanansku u *državu vječnu* i biću im Bog” (1. Moj. 15:18; 17:8). Večnost ovog saveza je potvrđena i u Psalmu 105:8-11: “Gospod pamti uvek zavet svoj, reč koju je dao na hiljadu kolena. Što je zavetovao Avramu i za što se kleo Isaku, to je postavio Jakovu za zakon, i Izraelu za *zavet večni*, govoreći: Tebi ću dati zemlju hanansku u nasleđe”.

Propovedajući tekst iz Knjige proroka Jezekilja 37:1-14, Sperdžen je rekao: “Prorok ovde ne govori o probuđenju crkve niti o reformaciji. Jezekilj nije rekao: “Tako kaže Gospod: Moja umiruća Crkva će oživeti”, već: “Ja ću dovesti svoj narod u zemlju Izraelovu” (37:12). Nema sumnje da u Jezekilju 37 imamo sliku probuđenja u Crkvi ili

obraćenje grešnika, ali to nije bila prvobitna namera proroka. Stvarna poruka i primarno značenje teksta je: fizičko i duhovno obnobljenje Izraela. Proroku je odmah dato i tumačenje te reči: “Ove su kosti sav dom Izraelov” (37:11).

Neki u crkvama kažu da se to odnosi na vreme posle povratka iz Vavilona ili u dane Pentekosta (Dela 2). Međutim, takvo tumačenje ne stoji u Svetom pismu. U Isaiji 43:3-6 nalaze se Božija obećanja Izraelu: “Jer sam ja Gospod, Bog tvoj, Svetac Izraelov... od istoka ću dovesti seme tvoje, i od zapada sabraću te. Kazaću severu: daj; i jugu: ne brani; dovedi sinove moje izdaleka i kćeri moje s krajeva zemaljskih”. To se nije ispunilo u vreme povratka iz Vavilona, jer se iz Vavilona dolazi u Izrael sa severoistoka, a ne sa zapada. U Amosu 9:15 je još jedno Božije bezuslovno obećanje Izraelu: “I posadiću ih u zemlji njihovoj i neće se više iščupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj”. U boljim prevodima stoji “nikad više neće biti iščupani”. To proročanstvo se nije ispunilo sve do naših dana, jer je 70. godine narod izraelski bio “*iščupan*” iz svoje zemlje. U Isaiji 62:4 piše: “Nećeš se više zvati ostavljena, niti će se zemlja tvoja zvati pustoš...” I ovo

proročanstvo je za naše dane, jer je zemlja Izrael bila ostavljena i izgledala je kao pustinja posle 70. godine nove ere.

Osim toga, Bog preko proroka Jezekilja govori da će *sav* izraelski narod biti ispunjen Svetim Duhom i da će njihovo obraćenje Gospodu biti jednom zauvek. "Jer ću vas uzeti iz naroda, i pokupiću vas iz svih zemalja, i dovešću vas u vašu zemlju. I pokropiću vas vodom čistom, i bićete čisti. Ja ću vas očistiti od svih nečistota vaših i od svih gadnih bogova vaših. I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tela vašega, i daću vam srce mesno. I Duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete. I nastavacete u zemlji koju sam dao ocima vašim, i bićete mi narod i Ja ću vam biti Bog" (Ezek. 36:24-29).

Jezekilj 37:25-26 dalje kaže: "I sedeće u zemlji koju dadoh sluzi svojemu Jakovu, u kojoj sedeše oci vaši; u njoj će sedeti oni i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovih dovek, i David sluga moj biće im knez dovek. I učiniću s njima zavet mirni, **biće večan zavet s njima**, i utvrdiću ih i umnožiću ih, i namestiću svetinju svoju usred njih

zauvek... i Ja ću im biti Bog i oni će mi biti narod..." (Uzged, ovi stihovi govore i o Hramu usred zemlje Izraelove, koji će postojati tokom hiljadugodišnjeg carstva).

Vaskrsenje "*suvih kostiju*" se desilo 14. maja 1948. godine. Tada je David Ben Gurion u Tel Avivu na jevrejskom izgovorio Deklaraciju nezavisnosti države Izrael: "Na osnovu prirodnog i istorijskog prava jevrejskog naroda i prema rezoluciji Generalne skupštine UN-a, proglašavamo osnivanje jevrejske države: *Medinat Izrael*."

Zvuci jevrejske nacionalne himne "*Hatikva*" (Nada) su odjekivale širom ponovo rođene zemlje Izraelove. Tada se ispunilo i proročanstvo iz Isaije 66:8: "Ko je igda čuo to? Ko je video tako što? Može li se zemlja roditi u jedan dan? Može li se narod roditi ujedanput?" Ovo ponovno stvaranje države Izrael se zbilo samo deset godina posle Hitlerovog hvalisanja da će svoju nacističku imperiju izgraditi na groblju Jevreja. Bog Izraelov je suveren Gospodar cele istorije i Njegova Reč je konačna.

U knjizi proroka Jeremije 16:14-15 čitamo: "Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se neće više govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove

Izraelove iz zemlje Misirske; nego: tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izraelove iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih beše razagnao! Jer ću ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim.”

Pre 1986. godine bilo je samo 200 Jevreja koji su bili pušteni iz nekadašnjeg Sovjetskog Saveza. Od tada je više od milion Jevreja izašlo “iz zemlje severne” i vratilo se u zemlju Izraelovu. Pored već spomenutih stihova u Jezekilju 36-37, postoji više od 700 mesta u Svetom pismu gde se Jevreji pozivaju da se vrate u zemlju svojih očeva, a to će se i ostvariti u poslednjim danima (5. Moj. 4:30-31; 30:1-5; Isaija 62; Osija 3:4-5).

Prema Jezekilju 37, posle fizičkog vaskrsenja Izraela (odnosno ponovnog stvaranja države Izrael), dolazi Duh Božiji u Njegov narod. “I metnuću Duh svoj u vas da oživite” (Ezek. 37:14). Slično čitamo i u Knjizi proroka Zaharije 12:10: “I izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske Duh blagodat i molitava, i pogledaće na Mene kojega probodoše: i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem”.

Najveće duhovno probuđenje u istoriji tek treba da bude, a

dogodiće se u jevrejskom narodu. Psalam 102:16, 18 kaže: “Jer će Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj... Napisaće se ovo potonjemu rodu, i narod nanovo stvoren hvaliće Gospoda”. Bolji prevod za reči “*ledor akaron*” u 18. stihu je: “Ovo će biti napisano za *poslednju generaciju*”.

Pre pedeset godina bilo je samo stotinak mesijanskih Jevreja u Izraelu, i nekoliko hiljada u svetu. Danas ima stotine hiljada Jevreja koji ispovedaju da je Ješua Mesija, sin Davidov i Lav iz Judinog plemena. U Izraelu danas postoje desetine zajednica mesijanskih Jevreja, koji veruju celokupnu Bibliju (Stari i Novi savez) i praktikuju mesijanski judaizam od pre 2000 godina.

U Mateju 23:39, Ješua je rekao: “Jerusalime... nećeš me više videti dok ne dođe vreme da kažete: Blagosloven je koji dolazi u ime Gospodnje”. Danas Mesijanski Jevreji, posle više od devetnaest vekova govore u Izraelu: “*Baruh haba b’šem Adonaj*”. Ako je odbacivanje Mesije u prvom veku (Isaija 53) bilo spasenje svetu, šta će biti njihovo primanje nego vaskrsenje iz mrtvih (Rim 11:15).

Dragan Simov, Beograd

POSLEDICE PRELJUBE

Nije neuobičajeno da se vidi na TV-u ili u filmovima, kako se tema preljube pretvara u šalu. Bilo je čak filmova u kojima je preljuba korišćena kao "komična" primesa. U stvarnosti preljuba je razarajuća i to sa dalekosežnim posledicama. Samo je nekoliko greha koji imaju veće posledice od izdaje koju predstavlja preljuba. Toliko napora se ulaže u dokazivanje kako je "dogovoren odnos" između dvoje odraslih ljudi bezopasan, mada je mnogo više onih koji to nisu odobrili a bivaju povređeni ovim moćnim grehom. Društvo, crkva, deca i nevini supružnici takođe su ugroženi delom koje nije bezazleno već veoma opasno.

Društvo: Posledice preljube na mnogo načina dopiru do samog društva. Može li ko osporiti činjenicu da je rastuća preljuba oslabila društvo? Više je nego jasno da Bog uvek napušta narod koji odbacuje Njega i Njegove zakone (Amos 1-2), a Njegovi zakoni jasno osuđuju preljubu (1. Kor. 6:9-10, Jevr. 13:4). Neizbežno je da narod koji toleriše preljubu do te mere da je gotovo ohrabruje, bude odbačen od Boga. Narod kojeg Bog

odbaci onda postaje sve gori jer greh ne samo da je počinjen, već se i potvrđuje kao ispravna alternativa. Neki su spremni da idu toliko daleko da kažu da Bog odobrava njihov greh (Zvuči li vam poznato izjava: "Zar Bog ne želi da budem srećan?") Ovaj put ka propasti napada samo srce društva.

Crkva: Bilo bi lepo kada bi se moglo reći da crkva ostaje van uticaja greha preljube, ali nažalost to nije slučaj. Mnoge su crkve podeljene zbog gorčine preljubnika a čak i onda kad crkva preživi izdaju, ožiljci mogu da budu dugotrajni s obzirom da su i drugi hrišćani pogođeni lažju i licemjerjem onih za koje su verovali da su istinski vernici. Prijatelji tih osoba koji su blisko upoznati sa situacijom, takođe su ugroženi poniženjem greha i njegovim obeshrabrujućim posledicama. Starešine crkve i propovednici koji provedu sate i sate u savetovanju i žaleći zbog grešnih dela preljubnika, postaju sve više obeshrabreni hrišćanima koji jednostavno odbijaju da urade šta je ispravno. Ono što najviše uznemirava je činjenica da je posledica tog greha ponekad još veća. Naime, kad preljubu

počini neko iz vođstva crkve, šteta je čak i veća, te ponekad za rezultat ima još više izgubljenih duša iz razloga što slabiji hrišćani onda odbijaju veru s obzirom na ono što su videli kod svojih vođa.

Deca: Najtužnije žrtve preljube su deca iz tih slomljenih brakova. Mnoge studije su pokazale da deca razvedenih roditelja, pogotovo u slučajevima gde je razvod usledio kao posledica preljube, imaju poteškoća da veruju drugima. Taj nedostatak poverenja, kao što se može i zamisliti, posebno se proširuje na bračne partnere ili potencijalne bračne partnere. Mnoga deca su ogorčena onim što su uradili njihovi roditelji, da neki čak krive Boga što je to dopustio, a to kao rezultat ima distancu u jedinom odnosu (sa njihovim Stvoriteljem) koji ih može izvući iz tamnih dubina uzrokovanih ovim strašnim grehom. Zadovoljstva greha, ako se uporede sa neizrecivom izdajom koju ti maleni osećaju, jednostavno nisu vredna svoje cene.

Brakovi: Najočiglednija posledica preljube je izdaja bračnog partnera. Da ovaj greh ima razarajuće posledice najbolje se vidi u tome što je preljuba termin koji Bog upotrebljava kako bi opisao svoj narod kada

Mu je neveran (Jer. 3:8, Isaija 1:21, Otkr. 3:20-22). Iako je istina da nevinna strana ne mora neophodno da traži razvod od preljubnika, teško je zamisliti bilo koji greh koji lakše razbija poverenje, zajedništvo i ljubav koje bi brak trebalo da gradi. Izjaviti ljubav i poštovanje prema nekome a u isto vreme pogaziti to isto obećanje, destruktivno je i pokvareno kao bilo koji drugi greh koji ljudsko biće može da učini.

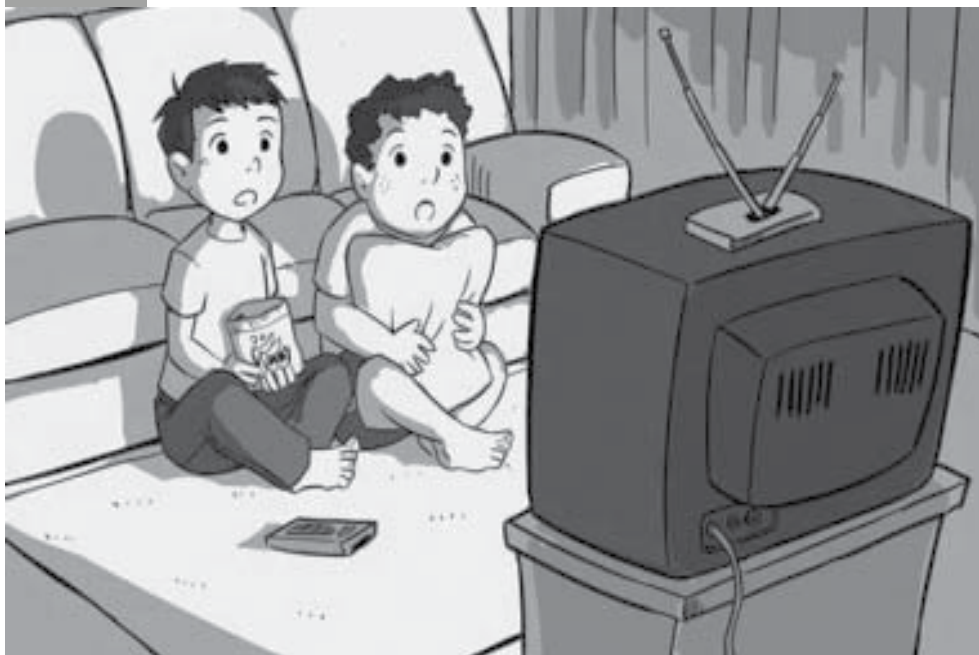
Duše: Najpogubnija posledica preljuba je u činjenici što će duše biti izgubljene. Već smo videli da Bog osuđuje preljubu (Jevr. 13:4) i oni koji počine ovaj greh sigurno će biti izgubljeni (1. Kor. 6:9-10), ako se za to ne pokaju. Dakle, konačna posledica preljube je večnost u paklu za grešnika i to je uistinu tragično.

Posledice preljube su velike a potencijal da mnoge duše budu izgubljene zbog samo jednog dela preljube, prevelike su posledice da bi Bog a samim tim i mi sami, tolerisali taj greh. Crkva mora da hrabro istupi i da govori protiv tog bezobzirnog, odvratnog i razarajućeg greha.

Rusty Miller

Izvor *Samo Pismo*
Priložio Igor E.

UKUSNI KOLAČIĆI

Otac nekih tinejdžera ima porodično pravilo da oni ne mogu da gledaju filmove koji su označeni sa „R“ (*engl. restricted - oznaka za filmove koje djeca ispod 17 godina smiju gledati samo u pratnji odraslih osoba*). Njegovih troje tinejdžera željeli su da vide jedan popularan film koji se davao u lokalnim bioskopima. Taj film je bio označen sa „R“. Tinejdžeri su razgovarali sa prijateljima i čak sa nekim članovima crkve u koju ide njihova porodica da saznaju šta je uvredljivo u tom filmu. Napravili su spisak dobrih i loših strana filma da bi ubijedili oca da

bi i njima trebalo biti dozvoljeno da ga pogledaju.

Loše strane su bile to što film sadrži SAMO 3 psovke, JEDINA nasilna scena u filmu je kada eksplodira zgrada (a to stalno gledaš na televiziji, rekli su), i zapravo ne „vidiš“ par u filmu koji ima seks koji je samo nagovješten, ali nije prikazan. Dobre strane su bile što je film popularan – blokbuster. Svi ga gledaju. Ako bi djeca odgledala film ne bi se osjećali izostavljenima kada bi njihovi prijatelji diskutovali o filmu. Film sadrži dobru priču i zaplet. U njemu je prisutna odlična

avantura i neizvjesnost, kao i fantastični specijalni efekti. Glavni glumci su među najtalentovanijim u Holivudu. Vjerovatno će biti nominovan za nekoliko nagrada. Mnogi članovi njihove crkve su čak gledali film i rekli da „nije tako loš“. Dakle, s obzirom da film ima više dobrih nego loših strana, tinejdžeri su rekli da će zamoliti svog oca da ponovo razmotri svoj stav o ovom filmu i dopusti im da ga pogledaju.

Otac je pogledao spisak i razmišljao nekoliko minuta. Rekao im je da mu je potrebno neko vrijeme da bi razmislio o njihovom zahtjevu. Zamolio ih je mu daju jedan dan prije nego što donese odluku. Djeca su bila uzbuđena misleći: „Sad ga imamo! Naši argumenti su predobri! Tata nas ne može odbiti!“ Tako su se složili da mu daju jedan dan da razmisli o njihovom zahtjevu. Naredne večeri otac je u dnevnu sobu pozvao svoje troje tinejdžera, koji su se samozadovoljno smiješili. Na sto za kafu stavio je tacnu sa čokoladnim kolačićima. Djeca su bila zbunjena. Rekao im je da je razmišljao o njihovom zahtjevu i odlučio je da ako oni pojedu po kolačić on će im dozvoliti da odu na film. Ali, isto kao i film, i

kolačići su imali dobre i loše strane.

Dobre strane su bile to što su napravljeni od najfinije čokolade i ostalih dobrih sastojaka. Imali su i divan specijalni efekat ukusnih oraha. Bili su svježiji i sočniji sa prekrasnom čokoladnom glazurom na vrhu. On je napravio ove fantastične čokoladne kolačiće prema receptu koji je osvojio nagradu. A najbolje od svega je što su kolačići pravljeno s ljubavlju, rukom njihovog oca.

Kolačići su imali samo jednu lošu stranu. Ubacio je u njih samo malo jednog posebnog sastojka. Kolačići sadrže samo

malo pseće kake. Ali dobro je umijesio tijesto – vjerovatno neće ni osjetiti kaku, i pekao ih je na 180 stepeni tako da su vjerovatno sve bakterije i bacili uništeni.

Tako da, ako bi neko od njegove djece mogao pojesti kolačiće koji sadrže „samo malo kake“ i da to ne utiče na njih, onda bi takođe mogli i da odgledaju film sa „samo malo prljavštine“ a da to ne utiče na njih. Naravno, niko od djece nije

bio spreman da pojede kolačiće i samozadovoljni osmjesi su nestali sa njihovih lica. Samo se tata zadovoljno smiješio dok su oni napuštali prostoriju.

Sada kada ga pitaju za dozvolu da urade nešto čemu se on protivi, njihov otac ih samo pita: „Želite li da priprelim porciju mojih specijalnih kolačića?“

Prevela *Sonja R.*, Banjaluka

Misli o idejama

Neophodna je samo jedna prava ideja da se riješi bilo koji nerješivi problem. ~ *Robert Suler*

Što obično nedostaje, nisu nove ideje, već volja da se one realiziraju. ~ *Seth Godin*

Ukoliko čekate na dobru ideju, prije nego što ste imali bilo kakvu, nećete uspjeti. ~ *Will Rogers*

Samo onaj koji dolazi do ideja sa lakoćom gospodar je svojih ideja, ali isto tako, samo onaj koji ne robuje svojim idejama gospodar je svojih ideja. ~ *Lin Yutang*

Ideje i strategije su važne, ali je pravi izazov izvršenje. ~ *Percy Barnevik*

Najbolji put do dobre ideje jeste imati mnogo ideja. ~ *Linus Pauling*

V AŽNOST ZDRAVLJA

Zdravlje je važno da bismo imali kvalitetan život. Moderna medicina može učiniti da živimo duže uz pomoć lijekova i tretmana koji su skupi, ali to umanjuje uživanje u vremenu koje nam je preostalo u životu. Naše zdravlje nije samo bitno za nas, nego i za sve one s kojima živimo. Svi smo mi u mreži odnosa s ljudima koji nam znače (porodica, rodbina, prijatelji, saradnici...) i kojima mi značimo mnogo. Možda se slažete s ovom činjenicom, a možda i mislite da niste posebno bitni. U oba slučaja želimo nešto podijeliti s vama na ovu temu.

Bog na nas pazi kao na svoju djecu. Nekada mi zbog raznih razloga zanemarimo sebe, pa i svoje zdravlje. Nekome se možda čini da ima dobar razlog za to, ali

koji razlog je toliko dobar da ugrožava naše postojanje. Bog nas je stvorio sa svrhom, dakle postoji razlog zbog kojeg živimo. Naš život dio je velike priče koju stvara Bog. Njegova je volja da što god radili, govorili ili mislili, proslavljamo Njega kao onoga koji nas je stvorio. Naša briga za djecu, roditelje, prijatelje, za one u potrebi, neznance pa čak i neprijatelje, dokaz je ljubavi Božije. Bog je nepresušan izvor ljubavi i On nas stalno poziva da Mu se vraćamo. Znati da smo voljeni od Boga, Stvoritelja svega vidljivoga i nevidljivoga oko nas, može nas motivirati da drugačije mislimo o sebi i da izgradimo zdrav identitet. To nas može i potaći da drugačije gledamo na zdravlje, ali i ljude i stvari oko nas. Zato kada se sjetiš da si dio velike priče, sjeti se i da te Bog

voli. Ta velika priča ima svoj smjer i cilj, i bez obzira koliko sve izgledalo zamršeno, sve ide po planu. „*Znamo pak da Bog u svemu na dobro sarađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su o d l u k o m n j e g o v o m pozvani*“ (posl. Rimljanima).

Ti i ja imamo svoje priče (živote) unutar te velike priče. Mi smo bitan dio svega što se događa. Postoje stvari zbog kojih smo rođeni i koje ako ne napravimo, neće niko drugi. Bog želi da uspiješ u tome i želi da bude tvoj pomoćnik. Zato mu je između ostalog bitno tvoje zdravlje. Užurbani tempo života ne samo da nas tjera da preskačemo obroke ili jedemo brzu hranu, dobijemo proširene

vene ili visok krvni pritisak, budemo preumorni ili pak da zanemarimo tjelesnu aktivnost sjedeći cijeli dan, nego nas takođe tjera da zanemarimo bitne stvari u životu i da ih ne stavimo na pravo mjesto. Šta je u životu bitno? Hrana, zdravlje, odnosi, novac, posao... Mnogo je toga bitno i sve je povezano. Ali ako sam dio nečega tako povezanog, onda je najbitnije da sam u vezi s Onim koji sve vodi i upravlja. „*Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Šta ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili u što ćemo se obući?! - to sve traže pogani - jer zna Otac vaš nebeski da vam je to sve potrebno. Zato najprije tražite kraljevstvo Božije i njegovu pravednost, a to će vam*

se nadodati!“ (Ev. po Mateju)

Život je komplikovan uprkos svemu. Zlo vreba na svakom uglu. Toliko loših stvari se svakodnevno događa, da je teško čuti dobru vijest. Tako je uvijek bilo. To je jedan od razloga zbog kojih je Bog kroz Isusa objavio ljudima Radosnu vijest. Ona je jednostavna, to je vijest koju često ne čujemo od buke grijeha i nepravde, a ona ponavlja da Bog vlada i drži sve pod kontrolom, da voli ljude koje je stvorio na zemlji, da je spreman oprostiti im grijeha i da želi biti blizak s ljudima. Bog želi da uz pomoć svakog pojedinog od nas dovrši veliku priču. Svako od nas može sudjelovati u tome da ovaj svijet učini drugačijim i boljim. Mi svoje probleme ne možemo riješiti sami, a kamoli probleme svijeta, ali s Bogom možemo pobijediti zlo koje vreba svuda. *„Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.“ (Ev. po Jovanu)*

I opet se vraćamo gdje smo i počeli. Sami ne možemo, trebamo druge i drugi trebaju nas. To znači da niste sami u dobrim nastojanjima, postoji zajednica koja vas može podupirati i zaštititi. Vi je možete izgraditi ili joj se pridružiti. Ono što je udruženi

kriminal u terminima lošeg uticaja, to je zajednica vjernika u dobrim nastojanjima. Tako je i sa zdravljem (ishranom, aktivnošću, navikama); ukoliko nađete dobrog prijatelja koji će vas podržavati, rezultati će biti bolji, imaćete razlog više da nastavite, nekoga da vas ohrabri da ne odustanete i pohvali kada napredujete. Bog nas je stvorio takve i kada odstupimo od generalnog plana (sjeti se velike priče) sve postaje teže. *„Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.“ (Ev. po Mateju)*

Držite se plana. Postavite bitne stvari na prvo mjesto. Uzvratite Bogu ljubav. Saznajte više o Radosnoj vijesti. Družite se s onima koji će vas poticati na dobro. Ne zaboravite; ukoliko vam to niko ne kaže danima, recite sami sebi da ste voljeni, i to od Boga koji je izvor ljubavi. *„Bog je ljubav i ko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. U ovom je savršenstvo naše uzajamne ljubavi: imamo pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je On, takvi smo i mi u ovom svijetu. Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah.“ (1. Jov. posl.)*

MWBI

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja

Isus kaže:

"Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen." Jovan 10,9a

Biblija kaže:

"Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen." Rimljanima 10,13

"Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u svojoj riječi. Hvala Ti. U Isusovo ime. Amin."

Moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

DEREK PRINCE

Syloam
IZDAVAŠTVO

DUHOVNA SILA KOJA MENJA ŽIVOTE

ŠEST KNJIGA U JEDNOJ

Uz dodatak pitanja i odgovora za lično proučavanje

BOŽANSKA RAZMENA

Celokupna poruka evanđelja vrti se oko jednog jedinstvenog istorijskog događaja: Isusove zastupničke (žrtvene) smrti na krstu.

KAKO PREĆI IZ PROKLETSTVA U BLAGOSLOV

Pomaže ti da prepoznaš odakle prokletstva dolaze, kako deluju i kako da budeš slobodan od njihovog delovanja, da bi u potpunosti uživao u Božijem blagoslovu.

SVETI DUH U TEBI

Vodi te do punine ličnog zajedništva s Bogom, kroz Njegovog Svetog Duha.

BOĆICA BOŽIJE LEKA

Otkrij silu Božije reči koja pobeđuje bolest i održava te u zdravlju.

DUHOVNO RATOVANJE

Hrišćanski život je borba protiv Sotone i njegove sile. Ti možeš da hodaš u pobedi.

BIBLIJSKI KURS ZA LIČNO PROUČAVANJE

Nauči kako da proučavaš Božiju reč i iskusi njenu silu koja menja tvoj život.

BROJ STRANA 460

FORMAT B5

MISIJSKA SLUŽBA

+381 64 34 30 817
syloam@syloam-international.org
www.syloam-international.org

IZDAVANJE KNJIGA

+381 64 40 54 744
press@syloam-international.org
www.press.syloam-international.org

MULTIMEDIJALNA SLUŽBA

+381 64 618 3 518
media@syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

KAKO IZGLEDA LJUBAV?

Ima oči da vidi bedu i oskudicu.
Ima uši koje čuju vapaj i tugu ljudsku.
Ima ruke da pomogne drugima.
Ima noge da potrči i pomoć pruži siromašnima.
Tako izgleda ljubav!

Augustin od Hipa